

Slavení Velikonoc v rodině

Nechte se stejně jako naše rodina inspirovat Komunitou Blahoslavenství a zažijte Velikonoce hmatatelněji. V tomto článku se dozvíte různé typy a inspirace na prožití pašijového týdne v rodině.

Příprava všeho potřebného

Abychom Svatý týden dobře prožili, je potřebné nejen připravit své srdce během celé postní doby, ale také zajistit několik materiálních věcí.

Rodinný modlitební koutek

Pokud ještě doma nemáte místo, kde jako rodina nebo klidně jen vy sami trávíte čas s Bohem, je právě teď nejlepší příležitost si takový koutek zařídit. Jak bude vypadat, je zcela na vaši fantazii a tvořivost. Měl by se však nacházet na nějakém ne příliš rušném místě. Já jsem se při vytváření našeho modlitebního koutku řídila veršem: „Když ty se modlíš, vejdi do svého pokojíku, zavři

za sebou dveře a modli se k svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.“ (Mt 6,6). Náš modlitební koutek tedy není v našem bytě na příliš nápadném místě. Máme jej jako stoleček, na kterém nechybí svíčka, Bible, obrázek, květina a nad ním je pověšený kříž. Během Svatého týdne se tento modlitební koutek bude proměňovat.

Předběžný program a zajištění některých potravin a symbolů k modlitbě

Abychom Svatý týden dobře prožili, je dobré si alespoň rámcově naplánovat, co **pokračování na straně 8...**

Milí farníci, v knize Zázrak v Neratově vzpomíná P. Josef Suchár na slavení Velikonoc, když ještě neměli onu jedinečnou skleněnou střechu. Snih z kostela vyvozili bagrem. Uvnitř hořely ohně, aby se lidé aspoň trochu ohřáli, a když se četla starozákonní čtení, padal na všechny snih. Ani tyto podmínky jim velikonoční radost nedokázaly vzít. Zatímco Vánoce jsou takové nízkoprahové svátky pro všechny, Velikonoce jsou naproti tomu svátky pro dospělé. Nemám na mysli věkem, ale vírou. O Velikonocích totiž můžeme a máme upřít svůj zrak a především svou touhu k poslední večeři, ke Kristu ukřižovanému a vzkříšenému. Nikde jinde, jen u něj nalezneme to, co hledáme. V době velikonoční uslyšíme při bohoslužbách vybrané úryvky ze Skutků apoštolů. Žvu Vás všechny k četbě celé této úžasné biblické knihy, která vypráví o radostech i starostech prvních křesťanů. O jejich zkouškách, jejich víře i lásce. Kéž nás inspiruje jejich velkorysost vůči Pánu Bohu i vůči sobě navzájem. Přeji nám všem, ať dokážeme všechno vsadit na Krista jako první křesťané. Požehnané Velikonoce. Váš farář otec Josef

První zastavení křížové cesty na Věselí

Foto: Veronika Mičulková

Schönstattská Akademie rodin

Schönstattské hnutí na Tišnovsku roste jako houby po dešti. Když se začnete zajímat, poznáte spoustu inspirativních rodin, které jsou v hnutí nějak zapojené a prošly Akademií rodin. Fungují jako chodící reklama, a tak nějak nás přirozeně nalákaly. Na co vlastně?

Jak celá akademie funguje?

Koncept je zázračně jednoduchý – založený na vytvořeném společenství, vzájemném sdílení a nemalé dobrovolnické práci organizátorů a přednášejících. Dva roky se společně setkává společenství 8–12 rodin. Věnují si ročně navzájem 4 víkendy a 1 týden v létě. První rok na každé setkání přináší svoje téma nebo inspiraci jeden zkušený manželský pár (témata jsou různá – mezigenerační soužití, manželská komunikace, osobní poslání, time-management v rodině...). Manželé mají dostatek prostoru pro tzv. manželský rozhovor, při němž si mohou probrat buď daná témata nebo jiné aktuálnější téma jejich vztahu. Děti jsou v tu dobu hlídané, což je pro manžele s malými dětmi přímo zázrak. Večer pak páry společně sdílejí své zkušenosti (vše s duchovní podporou doprovázejícího kněze). Druhý rok se nese v podobném duchu, avšak

Manželé Růžičkovi během přednášky

Foto: Petr Mičulka

s podstatným rozdílem – zapojené manželské páry již samy vytváří přednášky pro sebe navzájem (s podporou v rétorických a lektorských dovednostech).

Co to dalo naší rodině?

Hlavně jsme si jako rodina vyhradili systematicky čas pro sebe. Bez nějakého většího plánování jsme měli jasný manželsky rozvíjející program. Ne všechna témata byla pro nás úplně nová nebo v tu dobu aktuální, ale i to má svoji hodnotu – bez tlaku se pobavit o důležitých bodech nebo mít prostor se věnovat palčivým záležitostem či „jen“ společně relaxovat a mít se dobře. Kdy se vám jako manželům naskytne příležitost mít vyhrazený nerušený čas pro sebe bez řešení provozních záležitostí?

Pro mě měla akademie překvapivě velmi silný duchovní rozměr. Popravdě svůj duchovní život často šidím, a tak jsem byla moc vděčná za duchovní doprovázení knězem Danielem Bořkovcem. Jeho přístup, vhledy a podpora mě za ty dva roky moc posunuly.

A překvapení akademie – nucená manželská spolupráce na přednášce:) Schválně – kolik máte jako manželé společných projektů, na kterých rovnoměrně a fakt společně pracujete? My zas tolik ne a proto to byla výzva – vybrat téma, shodnout se, co chceme říct a pak vše vyladit. Vybrali jsme si téma, které nás provázelo celým kurzem: Manželské vychytávky – jak společně tvořit šťastné manželství.

Proto vám na závěr chceme popřát, ať se vám daří hledat si své cesty k šťastnému rodinnému (manželskému) životu. A Akademie pro rodinu může být jednou z možností, jak ho podpořit :)

*** Jana a Milan Růžičkovi

Informace z pastorační rady farnosti

Ráda bych vás ve stručnosti informovala o výstupech z jednání naší pastorační rady farnosti (PRF) od vydání posledního čísla. Jsou jimi zejména dva body. První se týká zpracování celoročního přehledu plánovaných akcí. Na webu farnosti si můžete s předstihem přečíst, co nás ve farnosti čeká v roce 2024. Kromě tradičně plánovaných akcí jako je farní grilovačka nebo hody budeme mít před sebou volby nové PRF. Během prázdnin bude také možné se připojit k cestě do Medžugorje na festival Mladifest – pro více informací kontaktujte našeho jáhna Václava Kotláře.

Druhý bod jednání PRF byl zaměřen na přípravu uvítacího balíčku pro nové členy naší farnosti. Měl by obsahovat drobné kancelářské potřeby s logem farnosti, svíčku, obrázek sv. Václava a sv. Anežky České, desátkový růženec a záložku do knihy, kterou vyrobí děti v rámci misijního klubka. Doufáme, že se novým tvářím mezi námi dostane srdečného přivítání i z vaší strany.

*** Veronika Mičulková

Statistiky za rok 2023

- **Křty:**
22 Tišnov a 9 Předklášteří
- **První svaté přijímání:**
16 Tišnov a 1 Předklášteří
- **Břimování:**
3 Tišnov
- **Sňatky:**
1 Tišnov a 2 Předklášteří
- **Pohřby:**
44 Tišnov a 14 Předklášteří

Jarní setkání s charitou

S blížícím se jarem otevírá Charita dveře k řadě zajímavých akcí. Od poděkování tříkrálovým koledníkům a dobrovolnické akce v doubravnickém kostele až po charitativní bowlingový turnaj a žehnání nových charitních automobilů. Otvíráme novou pobočku Poradny Porta v Kuřimi, najdete nás opět na tišnovských Bleších trzích i na tradičním sokolském pochodu. Budeme rádi, když se do akcí s námi zapojíte a těšíme se na každé setkání tváří v tvář a na společné zážitky.

DIECÉZNÍ CHARITA BRNO
OBLASTNÍ CHARITA
TIŠNOV

Začátkem roku jsme poděkovali všem tříkrálovým koledníkům, kteří se aktivně zapojili do Tříkrálové sbírky a jako malý dík jsme připravili **promítání dvou filmů** v tišnovském kině Svratka.

Další dobrovolnickou akcí jsme připravili na 4. března v kostele Povýšení sv. Kříže v Doubravníku. Pro naše dobrovolníky jsme jako poděkování za jejich práci připravili **mši svatou a komentovanou prohlídku kostela i hrobky Mitrovských**, která se veřejnosti otvírá jen při zvláštních příležitostech. Společné posezení s drobným občerstvením pak dalo prostor pro neformální vzájemné sdílení zkušeností s dobrovolnictvím.

Od února najdete nově v Kuřimi na ulici Farského 226 pobočku Poradny Porta. V březnu tak proběhlo **slavnostní otevření spojené s dnem otevřených dveří**, při kterém jsme představili činnost bezplatné sociální a právní poradny představitelům města, úřadů a širší veřejnosti z kuřimského regionu.

V termínech 13. a 14. března 2024 jsme uspořádali další ročník tradičního **charitativního bowlingového turnaje**. Firemní týmy či týmy přátel, které se zúčastnily, podpořily svým startovním nákup nových zdravotnických pomůcek pro pacienty domácího hospice.

V pondělí 15. dubna proběhne s panem děkanem Josefem Rybeckým na tišnovském náměstí **žehnání nových charitních automobilů** s přímluvou za bezpečné cesty našich sestřiček i pečovatelek. Vyjádřit vděk chceme také našim dárcům, kteří na nové automobily přispěli. Po žehnání bude následovat přítpek a drobné občerstvení v prostorách našeho nízkoprahového klubu, kde představíme rozšířené a zrekonstruované prostory Klubu Čas.

Setkat se s námi můžete i na **jarních bleších trzích**, jejichž výtěžek tradičně podpoří službu domácí hospicové péče. Termín bleších trhů sice zatím neznáme, zato termín **Pochodu župou Perštejskou**, do kterého se poslední roky zapojujeme, je každoročně stejný a připadá vždy na 8. května. Udělte si ve sváteční den výšlap a zastavte se u naší občerstvovací stanice v obci Sejřek na kávu, palačinku, nebo pivo a párek. Výtěžek z občerstvení poputuje také na podporu Domácího hospice Porta Vitae.

*** Marta Rémanová

Dění v církvi

Aktuality z Brněnské diecéze

- Knihovna Biskupství brněnského (Kamenná 36, Brno) byla nově revitalizována.
- Na Petrově se během ledna a února uskutečnilo setkání katechumenů i trvalých jáhnů.
- Brněnská diecéze má nový tým pro pastorační aktivitu pro ministranty.

Aktuality z ČR

- Novým biskupem litoměřické diecéze se stal Stanislav Příbyl. V olomoucké diecézi papež nově jmenoval arcibiskupem Mons. Josefa Nuzíka.

Aktuality ze světa

- Papež František stanovil termín druhého zasedání generálního shromáždění synody a zahájil činnost studijních skupin, které mají prohloubit témata probíraná na loňském zasedání.

*** Aneta Klícnarová

31. ROČNÍK TURISTICKÉHO POCHODU A 26. ROČNÍK CYKLISTICKÉ JÍZDY ŽUPOU PERNŠTEJSKOU MEMORIÁL ADOLFA MISTRA

8.5.2023

PREZENTACE A START

DOUBRAVNĚK NÁRAŽÍ ČD OD 8 DO 10:35 HOD., PĚŠÍ TRASY 9 KM
• 9 Km - Doubravnick(MTZ) - Křížovice, kontrola - Skorotice (MTZ) - Nedvědice(NS) - hrad Pernštejn

BORAČ NÁRAŽÍ ČD OD 7:45 DO 10 HOD., PĚŠÍ TRASA 17 KM
• 17 Km - Borač (ZTZ) - Veselí(ZTZ) - Veselský chlum, kontrola (ZTZ) - Ochoz - Křepčov - Křížovice, kontrola (NS Pernštejn) - Černvíř - Nedvědice - Pernštejn

TIŠNOV PĚŠÍ TRASY SOKOLOVNA OD 7 DO 10:00 HOD., PĚŠÍ TRASY 25, 32 A 42KM, CYKLOTRASY 20, 45, 60KM
• 25 Km - Tišnov (ZTZ) - Štěpánovice (ZTZ) - Veselský chlum, kontrola (ZTZ) - Ochoz - Křepčov - Křížovice, kontrola (NS Pernštejn) - Černvíř (NS Pernštejn) - Nedvědice - Pernštejn
• 32 Km - Tišnov (ZTZ) - Jamné (ZTZ) - Rašov (ČTZ) - Lomnice nám.(ZTZ) - Veselí(ZTZ) - Veselský chlum, kontrola (ZTZ) - Ochoz - Křepčov - Křížovice, kontrola (MTZ) - Nedvědice - Pernštejn
• 42 Km - Tišnov (ZTZ) - Železné - Jamné - Rašov, kontrola (ČTZ) - Babylon rothledna (ZTZ) - Kozárov (MTZ) - Lomnice nám.(ZTZ) - Veselí(ZTZ) - Veselský chlum, kontrola (ZTZ) - Ochoz - Křepčov - Křížovice, kontrola (MTZ) - Černvíř (NS Pernštejn) - Nedvědice - Pernštejn

CYKLOTRASY
• 20Km - Tišnov - Lomníčka - Šekovice - Lomnice - Ochoz - Běleč - Křepčov - Křížovice, kontrola charity - Skorotice - Pernštejn
• 40Km - Tišnov - Lomníčka - Šekovice - Lomnice nám. - Žebý - Osiky - Křepčov - Křížovice, kontrola - Skorotice - Nedvědice - Pernštejn - Černvíř - Doubravnick - Borač - Štěpánovice - Tišnov
• 60Km - Tišnov - Lomníčka - Šekovice - Lomnice nám. - Rašov, kontrola - Kozárov - Bedřichov - Kurice - Hůbkův u Kurnštátu - Tasovice - Černovice - Brumov - Osiky - Křepčov - Křížovice, kontrola - Skorotice - Nedvědice - Pernštejn - Černvíř - Doubravnick - Borač - Štěpánovice - Tišnov

CÍL
Bude tradičně na hradě Pernštejn a hradě

STARTOVNÉ
Dětské 50 Kč • Děti a mládež dle věku

OBČERSTVENÍ
Na kontrolách a v cíli bude chléb

DALŠÍ INFORMACE
Účastí na dálkovém pochodu per provozovaný oblastní charitou Tř a Kuřimsko. Podpořit jej můžete i Prochod je součástí celorepublika zaregistrovat k účasti na pochodu můžete, přijete přelky nebo na Každý, kdo se pochodu zúčastní, výžiku z občerstvení poputuje n Všechny trasy jsou uvedeny na státnost v aplikaci mapy.cz z informace je možno získat v i tisnov@sokol.eu

stevněn hospoda na nádraží

na stanovišti charity Tišnov.

spic porta vitae lomnicostech na Tišnovsku

domácí hospic, může se lež na tom, zda trasu

ov v Křížovicích. Celá výše

! : 50 000). Trasy je možno ny-pochod! Připadne další ov, tel 549 413 175, mail

Oblastní charita Tišnov | Jiho-moravský kraj | TIŠNOV | WWW.SOKOLTIŠNOV.CZ

Příprava na Velikonoce

Velikonoce jsou nejvýznamnější křesťanské svátky, oslavující zmrtnévání Ježíše Krista. Jsou termínově pohyblivé a slaví se první neděli po prvním jarním úplňku v měsíci březnu nebo dubnu. Slovanský název Velikonoce je odvozený od „veliké noci“, kdy došlo ke Kristovu vzkříšení. V základním pojetí jsou především oslavou – vigilií – vzkříšení Ježíše Krista, ke kterému došlo třetí den po jeho ukřižování. Svátek Velikonoc je oslavou a zpřítomněním naší spásy. Svátek Velikonoc je oslavou vzkříšeného Krista.

Každoroční prožívání postní doby před Velikonocemi je příhodný čas pro prohloubení víry a upevnění vztahu s Bohem. Postní doba totiž svou dvojitou povahou připravuje katechumeny i věřící na slavení velikonočního tajemství. Katechumeni jsou zařazeni mezi čekatele křtu a katechezi přivádějí k svátostem uvádějícím do křesťanského života. V postní době se také ostatní věřící budou připravovat na řádnou obnovu svého křtu. Postní doba je každoroční výzvou k obnově víry a zlepšení vztahu s Bohem, aby největší tajemství byla slavena novým způsobem a věřící se jich mohli účastnit s větším užitkem. Postní doba má svůj kající charakter. V katechezi je

treba věřícím ukázat na následky hříchu ve společnosti, zdůraznit vlastní povahu pokání a vzbudit lítost za spáchané hříchy, protože jsou urážkou Boha. Velkou sílu má také pravidelná společná modlitba za rodiny a děti, za nemocné v naší farnosti, za dar víry, za naše kněze, za svatého Otce, za naše farnosti a duchovní obnovu celého našeho národa. Praxe a síla pokání zůstávají nezbytnou součástí velikonoční přípravy. Z obrácení srdce má vyplývat změna smýšlení kajících a vlastní praxe pokání jak jednotlivých křesťanů, tak celého společenství. Vhodné je nepřecházet mlčením úlohu církve při konání pokání a také se může častěji vkládat do přímlov

modlitba za hříšníky. V postní době se věřícím častěji doporučuje horlivější a účinnější účast na postní liturgii a kajících pobožnostech. Jsou vybízeni především k tomu, aby podle doporučení a tradice církve přistupovali v tuto dobu častěji ke svátosti pokání, a mohli tak s větší radostí a čistým srdcem slavit velikonoční tajemství. Také je prospěšné v této době vykonat pouť na často navštěvovaná poutní místa naší diecéze. K postní době po staletí náleží i almužna, skutky milosrdenství, projevy solidarity se slabými a opuštěnými. Nemusíme se ani dlouho rozhlížet, abychom ve svém blízkém či vzdáleném okolí našli někoho potřebného. Podporu v duchovním životě poskytují samozřejmě také svátosti. V týdnech postu nás obvykle nejvíce doprovází eucharistie a svátost smíření. Každodenní školou duchovního života jsou vztahy. Ty nás zcela prakticky vyučují lásce k bližnímu a odpouštění. Být nakloněn druhému, přát mu dobro a podle svých možností se o něj přičinit – takové zadání je prosté i náročné zároveň.

*** Marie Sendlerová

Opravy

Tišnov

Od posledního článku o opravách se v tišnovské farnosti nic nového neudálo. Zatím pokračují přípravy na vybudování farního sálu. Nyní čekáme, zda bude možné čerpat dotace přes MAS Brána Vysočiny. Pokud ano, mohlo by se letos začít s výběrovým řízením i se stavbou. Jestli dotace nevyjdou, budeme muset ještě chvíli shánět finanční prostředky. Velké díky Vám všem za Vaši dosavadní štedrost, na kterou dále také spoléhám.

Předklášteří

Loni se s ročním zpožděním podařilo dokončit projekt obnovy baziliky, o kterém jsme již vícekrát psali ve farním, obecním i městském zpravodaji. Rád bych nyní shrnul příjmy a výdaje oprav. Celkové výdaje (uznatelné i neuznatelné náklady) hlavního i paralelních projektů v letech 2017 – 2023 činily 52 304 709,12 Kč. Kde jsme na to vzali? Hlavní projekt byl z 95 procent hrazen z dotací EU a Ministerstva pro místní rozvoj. Tento příspěvek činil 44 594 627 Kč. Město Tišnov přispělo částkou 1 595 500 Kč, obec Předklášteří částkou 300 000 Kč. Dotace ministerstva kultury na paralelní opravy tvořily 770 000 Kč. Dary od farníků 1 085 214 Kč. Sbírkový farnosti Předklášteří na opravy 612 361 Kč. Dary (sbírky) farnosti Tišnov 1 581 043 Kč. Zbytek v hodnotě 1 765 964,12 Kč byl hrazen z úspor farnosti. Všem děkuji za velkou štedrost. Mám radost, že se dílo podařilo a jsem vděčný všem, kdo se na něm jakkoli podíleli.

Máme tedy hotovo? Ne nadarmo se říká práce jako na kostele. Některé věci se musely kvůli času nebo financím z projektu vyškrtnout a jiné se objevily až v průběhu oprav. Proto jsme v loňském roce podali ještě jednu žádost o dotace z EU. Chystaná akce v hodnotě zhruba 7,2 mil Kč potrvá tři roky a zahrnuje obnovu zvonové

stolice včetně nového zvonu, dále restaurování vitráže nad portálem a nový liturgický prostor, tedy nový oltář, ambon, sedes a procesní kříž. Necelý 1 mil Kč jsme již investovali do přípravných a souvisejících prací. Dotace by mohla činit 3,7 mil Kč. Z výše uvedeného vyplývá, že budeme-li úspěšní v žádosti, potřebujeme sehnat ještě asi 2,5 mil, což je podle mého názoru nad rámec současných možností farnosti Předklášteří. Z tohoto důvodu již nyní jednáme o podpoře s městem Tišnov, obcí Předklášteří a Jihomoravským krajem. Tato dotace již nemá tak výhodný poměr financování. Spoluúčast tvoří 40 procent a doprovodné výdaje nesmí překročit 10 procent. Na liturgický prostor a nový zvon bychom ale těžko sháněli nějaké jiné dotace.

Ještě jednou opakuji, že jsem Vám všem vděčný za Vaši štedrost, a věřím, že se i s Vaší pomocí společné dílo podaří.

*** P. Josef Rybecký

Noc kostelů

„Noc kostelů“. Tenhle výraz vám asi představovat nemusím. Kdyby se ale přece jen našel někdo, komu nic neříká, pojďme si to krátce shrnout. Historie této skvělé akce sahá do roku 2001. Konkrétně do Německa, kde se poprvé konala. Do Čech se ale dostala z Rakouska. U nás jsme se s ní poprvé mohli setkat v roce 2009, a to přímo na Brněnsku. Cílem akce je především umožnit široké veřejnosti nezávazné setkání s křesťanstvím. Jelikož ne každý zabloudí do kostela pravidelně a křesťané jsou pro něj jenom skupinka „pánbičkářů“, má na Noc kostelů možnost nahlédnout do chrámu bez ostychu, potkat nové lidi, dozvědět se něco o „pánbičkářích“, případně si jenom tak posedět, oddechnout a jako bonus prožít program, který daná farnost nabízí.

Výjimkou není ani naše farnost Tišnov a Předklášteří, protože se pravidelně pouštíme do organizace a snažíme se přiblížit nejen křesťanství, ale i naši farnost a její aktivity široké veřejnosti, a to zejména těm, kteří mají často zbytečné předsudky.

Je pravdou, že za posledních 6 let jsme se do kostela sv. Václava v Tišnově moc nepodívali (není všem dnům konec) a orientovali jsme se převážně na druhou část naší farnosti, kterou je Předklášteří. Nebojte, Tišnováci, není to žádná „politická“ hra :D Chtěli jsme jenom dát prostor kostelům v Předklášteří, protože tamní farníci jsou také součástí naší farnosti. Výjimkou tedy nebude ani tento rok 2024, protože, odpovíme si na rovinu – byl areál Porta coeli a kostel Nanebevzetí Panny Marie někdy během našeho života „vykládanější“?

Určitě vás napadlo, že takový program zkonsumuje velké množství práce a hlavně lidí, a nemýlíte se. Lidí není nikdy dost. Lidí, kteří chtějí nezištně ze SRDCE pomoci, být součástí něčeho většího. I když byste si mohli myslet, že Noc kostelů je záležitost jednoho večera a nejde o nic většího, věřte, že opak je pravdou. Všichni dobrovolníci, kteří nám už roky pomáhají, nejsou jenom dobrovolníky. Jsou také příkladem, nejen pro širokou veřejnost, ale i pro mládež, ostatní farníky, svoje rodiny. Jsou příkladem obětí a ukazují, že volný čas se dá využít i k pomoci. I když prší a nesvíti zrovna slunce, i když ne všichni jsou vždy příjemní a milí, i když se jim nechce a v pátek by radši seděli někde na zahrádce a dívali se na západ slunce. Chci vás proto všechny pozvat na Noc kostelů nejen jako účastníky, ale rovněž jako dobrovolníky. Nebojte se, máme to promyšlené, protože se snažíme každého vytitit jenom na hodinu, po ní ho vystřídají další. Není to paráda, být součástí něčeho, pomoci a zároveň si program i užít? Proto vás všechny, kteří byste letošní Noc kostelů chtěli podpořit svou pomocí, zv. Pojďte se zapojit a ukázat sílu spolupráce. A ještě jsem zapoměla, to SRDCE výše jsem záměrně napsala velkým písmem, protože je letošním hlavním mottem. SRDCEM tuto akci připravíme, provázejme, srdečně zveme všechny známe, srdečně je i vítáme. Prostě pojďme do toho SRDCEM, které v této době potřebuje celý svět, protože se kolem nás děje taky mnoho srdcervoucích událostí. Věřím, že se uvidíme v pátek 7. června na Noci kostelů v areálu kláštera Porta coeli v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Předklášteří. Budeme se těšit. V případě zájmu o „funkci“ dobrovolníka kontaktujte Maju Klanert na tel. 774 161 095.

*** Mária Klanert

Zpráva o hospodaření za rok 2023

Příjmy	Tišnov	Předklášteří
kostelní sbírky	1 165 191,00	537 130,00
<i>z toho sbírky na farní sál</i>	<i>253 709,00</i>	<i>0,00</i>
<i>z toho sbírky na opravu baziliky</i>	<i>0,00</i>	<i>133 475,00</i>
dary	1 235 538,00	313 631,00
<i>z toho dary na farní sál</i>	<i>684 500,00</i>	<i>0,00</i>
pronájem, pacht	27 380,00	0,00
reklama	5 000,00	0,00
prodej knihy	5 000,00	0,00
dotace Ministerstva Kultury – oprava kaple v Lomničce	59 000,00	0,00
dar obec Hradčany na výměnu oken v kapli v Hradčanech	80 000,00	0,00
dotace Ministerstvo kultury	0,00	200 000,00
dotace IROP	0,00	1 927 845,27
vstupné	0,00	112 657,00
reklama, pronájem plus zálohy na energie od nájemníka	0,00	110 250,00
úroky z běžného účtu	33 577,69	14 328,55
PŘÍJMY CELKEM	2 610 686,69	3 215 841,82

Finanční prostředky k 31. 12. 2023	Tišnov	Předklášteří
pokladna	45 600,00	17 287,00
běžný účet ČSOB	125 553,97	0,00
běžný účet	0,00	53 566,02
běžný účet Moneta	348 026,16	66 482,93
spořicí účet Moneta	1 528 912,39	610 600,69

Výdaje	Tišnov	Předklášteří
elektrína	144 279,34	79 628,69
plyn – fara	101 070,28	38 303,00
vodné, stočné	25 701,00	9 582,00
pojištění	9 892,00	21 851,00
daň z nemovitých věcí	5 334,00	158,00
opravy baziliky	0,00	2 870 405,04
opravy a udržování	1 291 440,41	0,00
<i>z toho: kaple Hradčany</i>	<i>900 808,41</i>	<i>0,00</i>
<i>oprava fary (střecha)</i>	<i>145 063,00</i>	<i>0,00</i>
<i>sněhová zábrana kostel</i>	<i>77 299,00</i>	<i>0,00</i>
<i>oprava kaple Lomnička</i>	<i>13 390,00</i>	<i>0,00</i>
poplatky za vedení účtu	3 544,00	3 593,50
služby (telefon, ostraha majetku, aj.)	26 520,01	30 518,56
mzdové náklady (dohody) – výuka náboženství	30 080,00	39 960,00
ostatní materiál (kanc. potř., drobný majetek, čís. prostř. aj.)	147 518,64	54 332,93
literatura (zpravodaj, učebnice náboženství aj.)	51 989,00	0,00
bohoslužebný materiál	30 599,53	0,00
sbírky odeslané na biskupství	159 467,00	115 261,00
<i>z toho příspěvek do fondu PULS</i>	<i>0,00</i>	<i>58 422,00</i>
dar farnosti Předklášteří na opravu baziliky	140 122,00	0,00
poskytnuté dary	94 890,00	0,00
náklady úvěru (poplatky + úroky)	0,00	60 963,97
VÝDAJE CELKEM	2 262 447,21	3 324 557,69

Manželská duchovní obnova Lásky a pravda

Na podzim minulého roku u nás v Tišnově proběhla manželská duchovní obnova nazvaná Lásky a pravda, kterou organizovala komunita Emmanuel.

Sešli jsme se během tří sobot ve třech po sobě jdoucích měsících (21.10., 18.11. a 2.12.). Účast na této duchovní obnově byla hojná – konkrétně se zapojilo 20 párů. Většina z nás byla z Tišnova, ale přivítali jsme i páry ze Železného, Štěpánovic, Kuřimi, Brna, a dokonce i z Krumlova. Byli mezi námi manželé, kteří měli od svatby jen pár let, ale i ti, kteří spolu prožili už několik dekád. Duchovní obnovu pořádala komunita Emmanuel. Hlavními organizátory z jejich řad byli manželé Jaroslav a Pavla Hraníčkoví. Přednášeli manželé Karel a Pavla Cenkovi a další čtyři členové komunity posloužili hudebním doprovodem, vedením skupinek nebo přímluvnou modlitbou. Klíčové organizační záležitosti za naši farnost (např. objednávání obědů apod.) za-

jišťoval výborně pan Kos. Hladkému chodu obnovy velmi pomáhalo, že páry s mladšími dětmi mohly využít jejich hlídání, které zajišťovala mládež pod vedením Honzy Bednáře. Velké díky patří také účastnicím obnovy, které upekly moučníky ke kávě nebo připravily pohoštění na večeri.

Program všech tří sobot byl strukturován podobně: Začínali jsme ráno chválami, pak jsme si vyslechli první přednášku, následovala adorace, mše svatá, oběd, čas pro pár, druhá přednáška, diskuse ve skupinkách, večerní program v kostele a nakonec popovídání si u lehké večeře. Tématem první soboty bylo „Manželsství jako společenství lásky“, druhou sobotu to byla „Komunikace

a jednota v manželství“ a poslední setkání pak bylo o „Výchově dětí v rodině“.

Na duchovní obnově jsme se dozvěděli mnoho užitečného o tom, jak žít své manželství dobře a podle Boží vůle. Hlavním přínosem byla podle mě kombinace společného času (přednášky), soukromého času pro pár a času stráveného s Bohem. Duchovní obnova nám pomohla více k sobě v manželstvích přilnout a posunout se v některých obtížných oblastech dál. Součástí obnovy byla i přímluvná modlitba za jednotlivé páry, požehnání všem párům a poslední večer i modlitba s Duchem svatým za ty páry, které o to projevíly zájem. Krásné také bylo, že jsme se seznámili s dalšími páry z farnosti – například mě potěšilo, že jsem si začala tykat s panem Halouzkou, manželem mé biřmovací kmotry Miládky. Celkově mezi námi vznikla příjemná souhra – z různorodých párů se vytvořilo společenství přátel. Bylo by super, kdybychom si něco podobného mohli zopakovat i v budoucnu.

*** Radka Svobodová

Novinky MPA – moderátora pastoračních aktivit pro tišnovské děkanství

Jistě jste zaznamenali novou funkci v našich farnostech – moderátora pastoračních aktivit, který pracuje nejen pro farnost, ale pro celé děkanství Tišnov. Tuto funkci vykonává trvalý jáhen Václav Kotlář a je zaměstnancem brněnského biskupství. Jeho úkolem je zejména koordinovat realizaci pastoračních aktivit, vytvářet aktivity dle pastorační potřeby, spolupodílet se na pastoračním plánu, spolupracovat s otcem děkanem, kněžími a pastoračními radami, komunikovat se zástupci spolků a obcí a mnoho jiného. Rovněž přijímá i podněty od farníků. Má být takovou spojkou či mostem v děkanátu v oblasti pastorační. Kontakt na moderátora, který je uveden i na webových stránkách farnosti Tišnov a Předklášteří, je zde: mobil: +420 776 091 067, email: moderator.tisnov@dieceze.cz.

V současné době moderátor pracuje na podrobné analýze děkanátu a objíždí jednotlivé farnosti. Již brzy budou k dispozici děkanské webové stránky, kde bude možné sledovat „dění“ v celém děkanství. Už teď je k dispozici i facebookový profil Pastorační aktivity děkanství Tišnov. Novinkou je i banner na stránkách našich farností po pravé straně – Pastorační aktivity děkanství Tišnov, který umožňuje po rozkliknutí finančně přispět na předem vyhlášené pastorační projekty pod záštitou DONÁ-

TOR.CZ. Všichni jste prosím zváni k aktivní účasti na děkanátních i farních akcích, neboť farnost tvoří právě farníci. Prosíme rovněž o modlitbu za moderátora a pastorační aktivity v našem děkanství, aby to vše vedlo k většímu dobru a ke spáse duší. K tomu všemu Vám ze srdce předem děkuje a žehná Váš trvalý jáhen Václav +++

Přehled plánovaných akcí

- 7. 4. svátost nemocných
- 14. 4. biřmování
- 24. 4. koncert v tišnovském kostele
- 28. 4. 1. svaté přijímání
- 1. 5. májová pobožnost za sýpkou
- 10. 5. májová pobožnost u kaple v nemocnici
- 12. 5. koncert v Předklášteří
- 25. 5. děkanátní setkání ministrantů ve Veverské Bítýšce
- 7. 6. Noc kostelů v Porta coeli
- 16. 6. v 17:00 koncert gymnázia v Předklášteří

O kontemplativní modlitbě

Přáním mnoha křesťanů je žít v niterném a osobním vztahu s Bohem. V různých fázích života se nám v tomto úsilí daří více a někdy méně. Pokud se však zamýšlíme nad kvalitou naší odevzdanosti Bohu, můžeme se dostat do bludného kruhu myšlenek, ze kterého těžko hledáme cestu.

Jak tedy dosáhnout stavu kontemplace skrze modlitbu? Především je zapotřebí si uvědomit, že Bůh každého z nás stvořil k obrazu svému. Pokud si přejeme setkat se ve svém nitru s Bohem, nechme se od Něj očistit. V postoji pokory přiznávám před Pánem, že nic nemám a bez Něj nemohu činit nic. Duše tak získává touhu po vztahu s Bohem a Bůh sám koná v každém z nás. Opouštím své myšlenky, představy a svoji aktivitu, pouze se otevírám milosti Boží. Inspirací nám mohou být slova sv. Ignáce: „*Pokaždé, když chci najít Boha, najdu ho.*“

Jakmile se naučíme vnímat Boha, kráčíme v Jeho přítomnosti a nemusíme se o nic starat. Vyženeme myšlenky, zůstaneme v tichu a naučíme se jen tak „*být s Bohem*“. Pokud toto zastavení dokážeme, samotná kontemplace nám přinese odpočinek. Ticho a kontemplativní modlitba nám bude dávat více sil, radosti a jasu. Bůh sám se stane zárukou našeho pokroku, pokud se budeme vystavovat Jeho Boží přítomnosti, bude též sám působit a proměnit naše vnitřní zranění. V kontemplativní fázi modlitby nemají místo naše předsevzetí či plány, v hlubší rovině nežijeme sami pro sebe, ale pro Boha.

Dle Wilfrida Stinissena hraje nejdůležitější roli v kontemplativní modlitbě láska. Ta se stává podstatou skutečného zakoušení Boha a v samotné kontemplaci zastává důležitější pozici než samotný rozum. Zkušenost lásky zároveň ovlivňuje celý průběh modlitby, kde myšlenky již nemají své místo (1999, s. 39).¹

Naše láska k Bohu a též i Boží láska k člověku nám ukazuje cestu pravé kontemplace. Stačí jen milovat. Pokud někoho mám upřímně rád, chci se s Ním často vídat. Skrze modlitbu chci kráčet směrem

k Bohu, chci Mu otevírat své dveře, na které On neúnavně tluče a já toužím přebývat s Bohem v nitru svého srdce.

Předpokladem kontemplativní modlitby se tak stává nejen náš láskyplný pohled na Boha, ale také odhalení naší zranitelnosti a niternosti duše. Dovolíme Bohu, aby vstoupil do našeho nitra a konal. Z Jeho strany je Boží láska absolutní a dokonalou, bezpodmínečnou. Naše odevzdanost se tak může stát tím největším důkazem naší lásky k Bohu. Základem naší modlitby není tedy potřeba nebo strach z Boha, ale naše opravdová touha po Božím setkání a naše dovolení Bohu vstoupit a konat.

Ovšem pozor: kontemplativní modlitba není o mně, ale o Bohu. To Bůh se ve mně modlí. To Bůh se mi ukazuje. Bůh mě sám vede a řídí můj život. Během svého duchovní cesty tak zjišťuji, že kontemplativní modlitba se mi stává tajemstvím, které mě nekonečně přesahuje a kde se mohu nechat jen a pouze vést. V konečném důsledku poté není důležité, zda jsem v modlitbě šťasten, důležitější je skutečnost, že Bůh je šťasten. Z nesobecké lásky dovoluji Bohu konat.

Vzpomínám si na osobní prožitek při jednom kontemplativním semináři. Před nejsvětější svátostí oltářní jsem se snažila vnitřně zastavit, vyhnat myšlenky a soustředit se na přítomného Pána. Čím více jsem se ovšem snažila, tím více se mi nedařilo. Do modlitby mi stále přicházely myšlenky, které jsem pracně zaháněla pryč. O co více jsem si přála soustředit se pouze na Boží blízkost a nic jiného nevnímat, o to více přicházelo lidské zoufalství, že se kontemplativní modlitbu nikdy nenaučím. V jednu chvíli jsem přiznala svoji porážku a přiznala Bohu: „*Pane, snažím se, ale nejde mi to.*“ Všechno jsem pustila a přiznala si svoji slabost. A právě na tuto chvíli Bůh čekal. Vnitřně jsem dovolila, aby ke mně On vstoupil. Zavřeli jsme se do malé komůrky a jen tak spolu byli... Tato chvíle mě bude provázet po zbytek života.

Nyní vím, že pravidelná kontemplativní modlitba změní celý náš život. Bůh nám dá osvětit naši životní cestu, nebudeme tolik vláčeni strachy a obavami, naopak budeme do každodenních lidských starostí vpouštět Boha, tudíž budeme více prožívat hluboký niterný pokoj duše. Bude se též měnit i náš vztah k druhým lidem, protože je budeme vidět Božímá očima. Nebojme se proto Pánu otevřít, vždyť On na naše dveře stále klepe....

Literatura

Stinissen, W. (1999). *Otče, odevzdávám se Ti*. Karmelitánské nakladatelství, 1999, s. 39. 80–7192–404–0.

**** Jana Křížová*

Modlitba k Duchu svatému (podle Karla Rahnera)

*Přijď, Duchu svatý, Duchu Otce i Syna.
Přijď, Duchu lásky, Duchu synovství,
Duchu pokoje, důvěry, síly a svaté radosti.*

*Přijď, tajemný jásote v slzách světa,
přijď, vítězový živote v smrti země,
přijď, otče ubohých, zastávce utištěných,
přijď, světlo věčné pravdy,
přijď, láska vlitá do našich srdcí.*

*Nemáme nic, co by tě mohlo přinutit,
a proto důvěřujeme.
Naše srdce se ve skrytu bojí tvého příchodu,
protože jsi nezištný a jemný, protože jsi
jiný než ono.
Máme však nejpevnější příslibení,
že přesto přijdeš.
Přijď tedy, přicházej den ode dne nově a více.*

*Spoléháme na tebe; na koho jiného se
můžeme spolehnout.
Milujeme tě, neboť jsi láska sama.
V tobě máme Boha za Otce, neboť ty
v nás voláš Abba – milý Otče.*

*Děkujeme ti, oživovateli, Duchu svatý,
že v nás přebýváš,
že ty sám chceš v nás být pečeti živoucího Boha. Pečetí na jeho vlastnictví.
Zůstaň při nás, neopouštěj nás v trpkých
bojích tohoto života ani při jeho konci,
až nás všechno opustí. Přijď Duchu
svatý. Amen*

(převzato z www.pastorace.cz)

Slavení Velikonoc...

...pokračování ze strany 1

všechno vlastně budeme dělat. Někdy je trochu náročnější skloubit domácí prožití liturgie s liturgickou nabídkou ve farnosti. Samozřejmě vždy je důležité být otevřený k jakékoli změně. U každého dne v našem plánu bude napsáno, co je vhodné si opatřit.

Sederová večeře

Slavením sederové večeře si připomínáme židovské Velikonoce neboli pesach, jak je slavil také Ježíš se svými učedníky. Do modlitebního koutku si můžeme umístit obrázek přechodu přes Rudé moře jako symbol těchto židovských Velikonoc. Je možné rozjímat nad texty z biblické knihy Exodus. Někdo sederovou večeři slaví již ve středu, což může být z časového hlediska výhodnější. Na Zelený čtvr-

tek je poté dostatek času na účast na večerní mši svaté a připomenutí si Ježíšova utrpení v Getsemanské zahradě.

Při sederové večeři si jednak připomínáme význam pesachu pro Židy, ale také naplnění jeho významu v Ježíši Kristu. Přichystáme si: bílý ubrus na stůl, na něj menší červený ubrus, svíčku, kus pečeného jehněčího, kuřecího masa či klidně ryby, nekvašené chleby (dají se koupit nebo upéct), salátové listy jako sladké byliny, rukolu, pampelišku či petržel jako hořké byliny, tzv. cheroset (směs strouhaných jablek, rozinek, ořechů, medu), vejce uvařené natvrdo a červené víno, případně hroznový, rybízový nebo jiný džus červené barvy.

Židé si každoročně při slavení této sederové večeře vyprávějí, proč ji vlastně slaví. Je vhodné si na začátku přečíst knihu Exodus (Ex 12,1–28)

Slavení velikonoce

Foto: Veronika Mičulková

o tom, co řekl Hospodin Mojžíšovi a Áronovi, aby udělali pro vysvobození z egyptského otroctví. Měli si připravit beránka a jeho krví potřít veřeje svých dveří. Tu noc prošel egyptskou zemí anděl smrti a pobil vše prvorozené, vyhnul se však dveřím s beránkovou krví. Židé si při slavení pesachu připomínají toto Hospodinovo zachránění před smrtí a vysvobození z otroctví při následném zázračném přechodu přes Rudé moře. I toto je dobré si přečíst či převyprávět z knihy Exodus.

Než začneme jíst, poděkujeme stejně jako Ježíš za chléb (veškeré jídlo), které nám Bůh dává. Ježíš při této děkovné modlitbě ustanovil Eucharistii, což je dobré si připomenout. Židé jí beránka, který je zachránil. Pro nás křesťany se tímto beránkem stává sám Ježíš, jehož krev nás zachraňuje a očišťuje. Jíme sladké byliny (listový salát) spolu se slanou či octovou vodou, což nám pomáhá si uvědomovat, že jsme na jednu stranu milované Boží děti, ale na druhou stranu jsme také poznamenáni hříchem. Hořké byliny nám symbolizují těžkosti života, které právě prožíváme. Pokud si k nim však přidáme tzv. cheroset, pomůžeme nám to lépe si uvědomit, že život nepřináší jen těžkosti, ale také radosti a lásku. Vejce uvařené natvrdo připomíná plodnost života, zároveň však i jeho křehkost. Toto vše nás má vést k vděčnosti Bohu za všechny milosti, které nám dává.

Jakmile skončíme s jídlem, přichází na řadu víno (nebo džus). Židé pijí pět kalichů na znamení vyvedení z Egypta, vysvobození z otroctví, vykopení, přijetí za Boží děti a vyve-

U tří křížů v Chudčicích

Foto: Veronika Mičulková

dení do věčného domova. Pro Ježíše byl podstatný třetí kalich – kalich vykoupění. Při této příležitosti Ježíš proměnil víno ve svou krev a vyzval nás, abychom si i my toto zpřítomňovali. Opět je dobré nad tímto porozjímat. Jistě nám to pomůže lépe prožívat mši svatou.

Večeři můžeme završit přečtením či zaspíváním některých žalmů týkajících se vysvobození z egyptského otroctví (Ž 113–118).

Více informací o přípravných sederových večerech se můžete dozvědět ve videu sestry Veroniky Barátové.

Bdění v Getsemanské zahradě

Na Zelený čtvrtek si modlitební koutek můžeme přetvořit symbolicky v naši domácí Getsemanskou zahradu. Stačí umístit do něj nebo kolem něj více zelených rostlin v květináči či si z venku přinést nějaké zelené větvičky, květiny. Pokud máme tento den volno, můžeme dopoledne využít k procházce do jarní přírody, kde si výzdobu našeho modlitebního koutku nasbíráme. V naší farnosti obvykle bývá na Zelený čtvrtek po mši svaté adorace, při níž se snažíme si uvědomit, jak pro nás Ježíš trpěl už v Getsemanské zahradě. Je možné odpovědět „ano“ na Ježíšův povzdech „To jste nemohli ani jednu hodinu se mnou bdít?“ (Mt 26,40) a prožívat s ním také soukromé noč-

Pomlázky

Foto: Veronika Mičulková

ní bdění přímo v našem modlitebním koutku. Můžeme rozjímat nad úryvkem z Lukášova evangelia (Lk 22,36–46), pomodlit se první desátek bolestného růžence „Ježíš, který se pro nás krví potil“, spojovat s Ježíšovou bolestí všechny bolesti naše, druhých i celého světa či se jen ztišit a být s Ježíšem v hodině jeho úzkosti. Věřím, že takto strávený čas pro nás může být časem milosti.

Velký pátek

Velký pátek je dnem ztišení, smutku nad Ježíšovou smrtí na kříži. Tento den na sebe můžeme jen tak nechat působit Ježíšovo umučení, soucítit s Ježíšem, postit se z lásky k němu. Je možné absolvovat venkovní křížovou cestu, ať už nějakou v blízkém okolí (např. v Chudčicích, na Veselí), nebo kdekoli jinde v přírodě. V naší farnosti se konává tradiční večerní velkopáteční křížová cesta na Klucaninu. Po cestě si můžeme venku nasbírat kamínky, které následně doma položíme ke kříži v modlitebním koutku. Znázorňují naše hříchy. Pokud se z jakéhokoli důvodu nemůžete zúčastnit žádné z těchto křížových cest, můžete zkusit prožít tradiční pobožnost křížové cesty v římském Koloseu s papežem Františkem. Vysílá ji TV Noe. Každé ze čtrnácti zastavení doprovází silná svědectví osobních křížových cest lidí z celého světa.

Bílá sobota

V tento den Ježíš sestoupil do říše zesnulých. Náš kostel bývá otevřený k osobní modlitbě u jeho hrobu. Této příležitosti je určitě dobré využít. My se po cestě většinou zastavíme i na hřbitově. Zároveň tento den je dnem očekávání vzkříšení. U nás doma se na tuto slavnost začínáme po poledni chystat. Opatříme si větvičky rozkvetlého zlatého deště, které vložíme do vazy s vodou. Zdobíme je podobně jako vánoční stromeček, jen ozdoby jsou velikonoční – vajíčka, zajíčky, slepičky a podobně. Můžeme upéct i mazanec.

Oslava Ježíšova zmrtvýchvstání

Navečer si již čteme evangelium o Ježíšově zmrtvýchvstání. Do modliteb-

Slavení Velikonoc v rodině

Foto: Aneta Kličnarová

ního koutku můžeme umístit obrázek zmrtvýchvstalého Ježíše (dá se najít a vytisknout z internetu). Je možné připravit si večeři ve slavnostnějším stylu. Děti mohou třeba pod velikonočním stromečkem najít nějaký drobný duchovní dárek. Můžeme si pustit, zahrát či zaspívat velikonoční písně, uspořádat velikonoční párty a radovat se z toho, že náš Pán žije. Pokud však chceme stihnout domácí oslavu i slavnostní vigílii v kostele, bude zřejmě trochu oříšek vše skloubit dohromady. Mám však ozkoušeno, že se to dá zvládnout :-)

Jestliže si chcete ještě více představit, jak asi mohla probíhat Poslední večeře, Ježíšovo zatčení, mučení, ukřížování, určitě doporučuji k přečtení knihu amerického novináře Jima Bishopa **Den, kdy zemřel Kristus**, kde je vše hodinu po hodině dopodrobna popsáno. Od začátku pandemie slovenská Komunita Blahoslavenstiev každoročně vysílá na svém YouTube kanálu živé přenosy jejich komunitního slavení pašijového týdne. Ty také doporučuji jako možnost, jak hlouběji duchovně prožít Svatý týden.

Přeji vám požehnané prožití letošních Velikonoc. Ať vás Duch svatý vede v tom, jakým způsobem je máte prožít zrovna vy, aby pro vás byly duchovně plodné.

*** Aneta Kličnarová

Brněnské kostely:

Kostel sv. Maří Magdalény

Historie kostela

Kostel svaté Maří Magdalény se nachází v Brně na rohu ulic Masarykova a Františkánská, na místě původní židovské synagogy. Právě v této jihovýchodní části města mezi dnešními ulicemi Josefskou, Františkánskou a Masarykovou se ve 13. století usadili židovští osadníci, kteří přicházeli do města spolu s dalšími kolonisty. Židovská obec zde existovala až do poloviny 15. století. V roce 1454 byli židé z nařízení krále Ladislava Pohrobka z města vyhnáni. Synagoga poté začala sloužit jako katolický kostelík svaté Maří Magdalény. V polovině 17. století získal kostel řád františkánů jako náhradu za svůj kostel s klášteřem sv. Bernarda, který byl postaven před hradbami

města a právě kvůli této poloze musel být během obléhání Brna švédskými vojsky v roce 1645 ze strategických důvodů zbořen, aby nemohl být využit nepřítelem při dobývání města. Františkáni svůj nový chrám, gotický kostelík svaté Maří Magdalény, od základů přestavěli a vybudovali zde nový kostel v barokním slohu. Stavba trvala tři roky a byla završena roku 1654. Během následujících let byl ke kostelu přistavěn ještě klášter s nemocnicí a lékárnou. Díky darům brněnské šlechty získal interiér kostela bohatou barokní výzdobu a klášter rozsáhlou knihovnu. Kostel s klášteřem byl vysvěcen 16. dubna 1673 olomouckým biskupem Karlem II. Lichtenštejnem z Kastelkornu. Roku 1746 byla ke kostelu přistavěna věž.

Oltářní obraz sv. Maří Magdalény

Foto: Dagmar Krejčová

Kostel sv. Maří Magdalény

Foto: Dagmar Krejčová

V 18. století byly v důsledku josefínských reforem mnohé kláštery zrušeny. Tomuto osudu neunikl v roce 1786 ani františkánský klášter při kostele svaté Maří Magdalény. Klášter byl zrušen, kostel se stal farním, část klášterních budov nadále využívali duchovní, většinu z nich však převzala armáda. V roce 1851 byl kostel značně poničen požárem, zvláště jeho původní bohatá barokní výzdoba. I když byl následně obnoven, jeho vnitřní výzdoba už byla mnohem jednodušší. Také kostelní věž byla po požáru přestavěna v novorománském slohu. Z roku 1852 tedy pochází současná podoba kostela.

Od roku 1912 působili v kostele řeholníci z *Kongregace bratří Nejsvětější svátosti*, tzv. *eucharistiáni*, kteří zde zavedli každodenní adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí. V roce 1951 komunistický režim jejich činnost zakázal. Na aktivity eucharistiánů navázali v roce 1991 *bratři Nejsvětější svátosti*, tzv. *petrini*, kteří zde působili až do roku 2011. V roce 2013 byla v kostele zřízena stálá zpovědní služba, která zde fungovala až do uzavře-

ní kostela v roce 2019 z důvodu havárie. Voda unikající z vodovodní přípojky tehdy způsobila pukliny ve zdech a trhliny v nosných konstrukcích kostela i fary. Zdi byly z důvodu sedání věže provizorně podepřeny a chrám musel být uzavřen. V současné době probíhá celková rekonstrukce, jejíž dokončení je plánováno na rok 2024.

Popis kostela

Kostel svaté Maří Magdalény je jednodílná podélná chrámová budova s pravouhlým kněžištěm. Nad hlavní vchodem je umístěna deska s latinským nápisem: „*Domum tuam decet sanctitudo / Venite adoremus!*“ (což v překladu znamená: „*Tvému domu přísluší svatost / Pojdte a klanějte se!*“) s latinskými letopočty 1851 a 1912. Za pozornost stojí dvě sochy na průčelí kostela – vlevo od vchodu socha sv. Mikuláše a vpravo socha sv. Martina. Obě pocházejí z dnes již neexistujícího kostela svatého Mikuláše, který stával od konce dvacátých let 13. století na náměstí Svobody. Jsou dílem brněnského sochaře Ondřeje Schweigla a na průčelí kostela svaté Maří Magdalény byly přeneseny po zbourání kostela sv. Mikuláše v roce 1870.

Rekonstrukce v interiéru kostela

Foto: Dagmar Krejčová

Interiér kostela

Na vnitřní výzdobě kostela se podílejí především sochaři Antonín Riga (nejstarší dochovaná díla z počátku 18. století), dále Ondřej Schweigl a Jakub Scherz (díla z druhé poloviny 18. století). Autorem většiny zdejších obrazů je malíř Josef Stern, a to včetně hlavního oltářního obrazu kající se Maří Magdalény, která omývá nohy Kristovi v domě farizeje Šimona. Kvůli probíhající rekonstrukci kostela je tento obraz dočasně umístěn pod kůrem. Kazatelna od Antonína Rigy nese zajímavý symbol Eucharistie v podobě reliéfu s pelikánem krmícím svá mláďata vlastní krví. Na střeše kazatelny najdeme personifikaci čtyř světadílů, do kterých byla rozšířena katolická víra (Evropa – mladá žena s korunou, Amerika – mladík s čelenkou, Asie – stařec s turbanem, Afrika – černoch v sukni z listí). Na vrcholu kazatelny se nachází socha Krista, pod kazatelnou sousoší piety.

Kostel je chráněn jako kulturní památka. Během současné rekonstrukce probíhají bohoslužby v sousedním kostele u kapucínů.

*** Dagmar Krejčová

Úklid s Pánem

Každý den žasnu nad skutečností, jak velkolepým darem je pro obyčejného člověka víra a blízkost Pána v jeho životě. Je báječné s NÍM moct sdílet všechny strasti, trable, bolesti, ovšem i radosti, vztahy a krásu všeho okolo. Vnímám Boží přítomnost a ochranu Panny Marie intenzivně. Víím, že to, co v životě mám, je jen díky Němu. Je rozhodně zač děkovat a chválit Ho. Doslova nadšená jsem však Pánovým smyslem pro humor. Ten je a byl pro mne vždy důležitou součástí života. Z mnoha historek, jež ukazují na Pánovo působení i v těch nejobyčejnějších aspektech života, se s Vámi ráda podělím o jeden příběh. Kdo mě zná trochu blíže, ví o mně, že jsem takový „čistič“. Jednou za čas vytřídím ze skříní oblečení a doplňky, které by ještě mohly někomu dobře posloužit. Balíčky pak s radostí rozdám, nevyhovující věci odnesu do kontejneru. Poté si za odměnu uvařím kávu a raduji se z dobře vykonaného díla. Jednou tato příjemná euforie však ke mně nedorazila. Naopak. Začaly mě přepadat myšlenky typu: „Nepřehnal jsem to tentokrát? Nezbavila jsem nás věcí, které bychom ještě využili? Co budeme nosit? Nevyhodím teď zbytečně zase spoustu peněz za nákup nových věcí?“. Tyto a podobné myšlenky mi běžely hlavou jako splašený kuň. Nedokázala jsem se na nic soustředit. Dokonce jsem nevydržela ani u četby knížky – své nejoblíbenější činnosti. Večer jsem z toho všeho už byla nadmíru vyčerpaná. Nedokázala

la jsem se ani ponořit do modlitby. Tak jsem pouze vyslala k Pánu střelnou prosbu: „Pane, asi jsem to dost zvrátila. Prosím Tě, nezlob se, ani nemám chuť číst Písmo. Vezmu to jen „z rychlíku“. Veď mě a dopřej mi trochu útěchy...“ Jaké bylo záhy mé překvapení! Pán přesně zacílil. Namátkou jsem otevřela Bibli a můj zrak padl na tato trefná slova: „*Proto vám pravím: Nedělejte si starosti o svůj život, o to, co budete jíst a co budete pít, ani o své tělo, o to, co si obléknete. Není život víc než pokrm a tělo víc než oděv? Pohlédte na nebeské ptáky: nesejí, nežnou ani neshromažďují do stodol, a váš nebeský Otec je živí. Což vy nejste o mnoho cennější než oni? Kdo z vás dokáže svou starostlivostí přidat k délce svého věku jediný loket? A proč si děláte starosti o oděv? Podívejte se pozorně na polní lilie, jak rostou. Nenamáhají se ani nepředou, a povím vám, že ani Šalomoun v celé své slávě nebyl oblečen jako jedna z nich. Jestliže tedy Bůh tak obléká polní trávu, která dnes je a kterou zítra hodí do pece, nebude tím spíše oblékat vás, malověrní?“ (Mt, 6, 25–30)*

V ten moment jsem se konečně uklidnila a rozesmála se na celé kolo. Pán jako nejbližší Přítel vždy trpělivě a s láskou ukonejší člověka jako malé dítě. Svěříme-li mu byt i ty nejposlednější okolnosti, dokonale je prozáří svou přítomností. A hlavně: člověk pak nemusí mít úplně zbytečně těžkou hlavu.

*** Pavlína Lázníčková

Klášteř Porta coeli v období katolické obnovy, stavovského povstání a Bílé hory

Ve druhé polovině 16. století, především však v jeho posledním desetiletí za abatyše Anežky Kutínské z Kutína, došlo v klášteři Porta coeli k postupnému rozkladu duchovního života. Na druhé straně se ale klášterní panství majetkově konsolidovalo a dále rozvíjelo.

Již v roce 1557, krátce po vítězném ukončení sporu s Pernštejnny, vyměnil klášter s nejvyšším maršálkem českého království panem Pertoldem z Lipé vsi Čejč a Kapanice, které byly pusté a klášteru nepřinášely žádný užitek, za městečko Vémyslice. Další velkou majetkovou změnou byla v roce 1593 výměna vzdálených statků a majetků za statky ležící blíže klášteru. Předmětem smlouvy s nejvyšším komorníkem moravského markrabství panem Hynkem Brtnickým z Valdštejna a na Brtnici byla výměna klášterních statků a práv v Moravských Budějovicích a několika okolních vsích za Drahonín, Borač, Zahradu, Olší s farním patronátem, Skryje, Újezd a Štěpánovice. O rok později tuto smlouvu schválil císař Rudolf II. a v zemských knihách uvedl, že směna je pro klášter výhodná, protože tak získává o třetinu větší pozemkové vlastnictví.

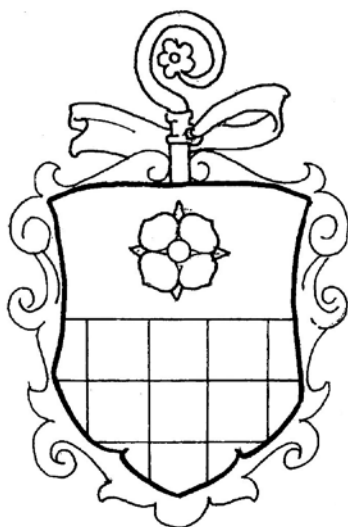
Po sesazení abatyše Anežky v roce 1603 byla novou abatyší zvolena Anna Kroměřížská. Tím byla v Porta coeli zahájena katolická obnova dle zásad tridentského koncilu. Farnost v Tišnově samotným administroval již od roku 1602 katolický kněz P. Adam Ganzer, kterého do Tišnova poslal olomoucký biskup a kardinál František Dietrichštejn. Na některých klášterních patronátech jako např. v Dolních Loučkách a v Olší však nekatolická duchovní správa trvala až do Bílé hory. Abatyše Anna se v Porta coeli zaměřila nejenom na obnovu duchovní, ale také na další hospodářský rozvoj klášterního panství. Někdy před rokem 1605 přišel do kláštera z Plzně jako hospodářský správce Václav Greifenfels se svojí rodinou. Mezi jeho potomky byl tehdy také asi sedmiletý syn Jan, vůbec nejvýznamnější osoba duchovního stavu spjatá s Tišnovem. Jan Greifenfels z Pilsenburku se stal cisterciáckým řeholníkem a po roce 1626 postupně opatem cisterciáckých klášterů v Sedlci, na Velehradě, na Zbraslavi a ve Žďáře nad Sázavou. V roce 1634 byl Jan jmenován generálním vizitátorem cisterciáckých klášterů v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

Po smrti Anny Kroměřížské v roce 1607 pokračovaly v reformě klášterního života její nástupkyně Voršila Niklšpurská (Mikulovská) a od roku 1617 Kunegunda (Kunka) Scheichenbeinová Komořanská. Ta je především známá tím, že v roce 1618 vydala artikuly tišnovského literátského bratrstva. Toto bratrstvo zajišťovalo v tišnovském farním kostele chrámový zpěv a mělo i další úkoly při liturgických slavnostech a obřadech

jako byl např. průvod Božího Těla nebo doprovázení kněze při přinášení eucharistie nemocným či účast na bohoslužbách za zemřelé členy bratrstva. Důležitým předpokladem členství v bratrstvu bylo složení tridentského vyznání víry v tišnovském farním chrámu před oltářem sv. Václava. Tyto artikuly tak vedle dalších historických pramenů potvrzují, že tišnovská farnost byla katolická již před povstáním protestantských stavů v roce 1618 a před bitvou na Bílé hoře v roce 1620.

Právě stavovské povstání znamenalo pro klášter a konvent Porta coeli novou katastrofu. Klášter byl stavy zrušen, klášterní panství zabaveno protestantským radikálem Fridrichem z Kounic a klášterní majetky připojeny k sousednímu lomnickému panství, které Fridrich vlastnil. V průběhu povstání či v jeho závěrečné fázi sestry z kláštera odešly a uchýlily se na hrad Pernštejn. Ani bitvou na Bílé hoře na počátku listopadu 1620 nešťastná doba totiž neskončila. Vítězové od Bílé hory se chovali vůči klášteru a poddaným mnohdy ještě hůře než stavovská vojska. Na Štědrý den 1620 se Tišnovem prohnali polští katoličtí žoldáci, tzv. lisovčáci, a způsobili zde velké krveprolití.

Hrůzy toho času popisuje v srpnu 1621 abatyše Kunigunda ve svém listu, zaslaném prostřednictvím kardinála Dietrichštejna císaři Ferdinandu II. Především císaře prosí, aby klášteru a jeho chudým poddaným odpustil daně, a to vzhledem ke škodám, které klášter utrpěl v době povstání i po obsazení země císařským vojskem.

Znak abatyše Kunegundy Komořanské
Kresba: Jiří Hanáček

GREIFENFELS
Z PILSENBURKA

Erb rodu Greifenfels

Zdroj: Velký Erbovník, Milan Mysliveček

„Nejmilostivější císaři, před Vaší císařskou Milostí v poníženosti tajiti nemohu, kterak ten klášter nejprv od pánův stavův aneb na onen čas direktorův nanějvět vybrán a zloupen byl, potom od lidu vojenského dokonale k splundrování a vyrabování přišel, neřku-li klášter, ale všichni poddaní k témuž klášteru přínaležející splundrováni, mnozí vypáleni jsou a do dvou set lidu, vše náboženství katolického, zbito jest, já pak sotva s pannami mejmi skrze ochranu Boží na zámek Pernštejn jsem utekla. Nyní pak, jsouc tak i s poddanejší znužněna, neřkuli takovej dávky od sebe a poddaných dávati a zbírati, ale s pannami mejmi, kterých na mnoze mám, se dosti poskrovně vyžívali nemohu. K V. císa. Milostí, pánu mému nejmilostivějšímu, se vši ponížeností a pokorou se utíkám a V. císa. Milost pro Boha a odplatu jeho svatou prosím, že se milosrdným okem na mne, panny mé a chudý poddaný k témuž klášteru přínaležející vzhlednouti, a aby mně a týchž chudých lidí takový dávky buď zadržalý, aneb které se ještě skládáti mají a V. císa. Milostí, pánu mému nejmilostivějšímu, náležejí, do vůle V. císa. Milostí a na čas prominouty bejti mohly, milostivě poručení V. císa. Milostí

naříditi ráčíte. Za takovou mně a chudým poddaným učiněnou milost, aby pán Bůh V. císa. Milostí toho hojná zde časně a potom věčně odplata bejti ráčil, při mých s konventem mým modlitbách nikdy zapomínali nechci. S tím V. císa. Milostí pánu Bohu v jeho svatou ochranu poroučena činím a za milostivou odpověď V. císa. Milostí se vši ponížeností prosím. Datum v klášteře tišnovském 3. dne Augusti anno 1621.

I když v mnoha odkazech a pramenech je jako rok návratu konventu z pernštejnského exilu často uváděn rok 1625, na základě výše uvedeného dopisu abatyše Kunigundy to spíše vypadá, že se sestry vrátily již v průběhu roku 1621, protože jako místo sepsání listu je zde uveden tišnovský klášter. Abatyše Kunigunda zemřela na počátku roku 1624, její nástupkyně Magdalena Guldová vedla konvent necelý rok. 11. ledna 1625 deset zbylých sester zvolilo abatyší Annu Marii Skřimířskou z Pilsenburka, jednu z největších osobností v dějinách kláštera a konventu.

*** Jan Kos

Svatý Jan Sarkander

Ještě před polovinou 16. století mnozí doufali, že to bude právě Tridentský koncil, který nabídne možnosti a nástroje žádoucímu usmíření katolíků s protestanty. Věřili, že obě znesvářené strany projeví nakonec dostatek dobré vůle a ochoty k vzájemným ústupkům. Očekával to z počátku i rakouský císař Ferdinand I. Vyústěním situace byl pravý opak. Stanoviska se vyhrtila natolik, že dorozumění již nebylo možné.

Složité politické situace v Čechách

V roce 1608 se vytvořila Protestantská unie, do jejíhož čela byl postaven falcký kurfiřt Fridrich. Na obranu proti ní založil o rok později bavorský vévoda Maxmilián Katolickou ligu. Přes odpor některých katolických radikálů, reprezentovaných zejména Zdeňkem Popelem z Lobkovic, podepsal Rudolf II. dne 9. července 1609 proslulý majestát, jímž povoloval svobodně vyznávat Českou konfesi z roku 1575. Poměry se ještě přiostrily, když byl roku 1617 zvolen českým králem Matyášův synovec Ferdinand Štýrský. 23. května 1618 svrhli čeští stavovští předáci z oken Pražského hradu do příkopu královské místodržící Ja-

roslava Bořitu z Martinic a Viléma Slavatu z Chlumu a Košumberka. Ustavili vládu třicetiletého direktoria, jehož předsedou se stal Václav Vilém z Roupova. Zkonfiskovali majetek Tovaryšstva Ježíšova a jeho členy vyhnali ze země. Kostely řádu byly vydrancovány. Bratr kancléře Zdeňka, Ladislav III. Popel z Lobkovic, jemuž od roku 1604 patřil moravský Holešov, byl čtyři roky poté jmenován nejvyšším komořím. Když se stal v roce 1615 moravským zemským hejtmanem, odňal holešovskou faru evangelickému duchovnímu a povolal do Holešova správce katolického. Novým správcem holešovské fary se stal od 15. května 1616 katolický kněz Jan Sarkander.

sv. Jan Sarkander

Foto: kniha Jan Sarkander – Karel Kavička

Život a poslání Jana Sarkandra

Jan Sarkander se narodil v roce 1576 ve Skočově na Těšínsku v katolické rodině. Jeho matka Helena pocházela ze slezského šlechtického rodu Korniců. Protože v Sarkandrově rodišti převládali protestanti a vztahy mezi oběma náboženskými tábory byly velmi napjaté, přestěhovala se rodina do katolického prostředí moravského Příboru. Jan nejdříve studoval na jezuitské škole v Olomouci. Odtud přešel do Prahy, kde v Klementinu získal nejprve bakalářský a v roce 1603 magisterský titul z filozofie a teologie. Po roční přestávce pokračoval ve studiu ve Štýrském Hradci. Studium však přerušil a 3. září 1606 se oženil s Annou Plachetskou z Velkého Meziříčí. Usadil se v Brně, kde si koupil dům na Zelném trhu a hodlal se navzdory svému vzdělání žít jako vinárník. Bohužel jeho novomanželka brzy zemřela a otrěsený Sarkander se proto rozhodl zasvětit svůj život Bohu. V roce 1607 mu kardinál František z Dietrichštejna udělil nižší svěcení a o dva roky později ho biskup Civali vysvětil v brněnském chrámu sv. Petra a Pavla na kněze. Shodou okolností tehdy protestantská šlechta povstala a podpořila arcivévodu Matyáše v jeho sporu se starším bratrem císařem Rudolfem II. Do tohoto mocenského sporu se nešťastně zapletl i bratr Jana Sarkandra Mikuláš. Když byly v květnu 1609 náhodou zachyceny dva jeho listy s údajně velezrádným obsahem, ocitl se krátce v olomouckém biskupském vězení. Janovi se podařilo dostat Mikuláše na svobodu a pomohl mu k útěku do Štrasburku. Sám se pak na rok ocitl ve vězení, ale nakonec byl v roce 1611 propuštěn se slibem, že se na vyzvání dobrovolně dostaví k soudu. Stín podezření na něm už ulpěl. V srpnu 1619 prohlásil generální sněm zemí

Polští kozáci padají na kolena před monstrancí nesenou Janem Sarkanderem
Foto: kniha Jan Sarkander – Karel Kavička

Koruny české císaře Ferdinanda II. za sesazeného z českého trůnu a zvolil jeho nástupcem vůdce německých kalvinistů kurfiřta Fridricha Falckého. Do války mezi katolíky a protestanty se na straně těch prvních nečekaně zapojili polští kozáci. Vpadli na Moravu, ani ne tak jako katolické vojsko, nýbrž jako bezuzdní násilníci a kořistníci. Když se však kozácká jízda přiblížila k Holešovu, vyšel jim z města vstříc zástup věřících v čele s farářem Janem Sarkandrem, který nesl monstranci. Přitom všichni zpívali píseň „Salve regina“. Poláci vůbec nečekali, že by tady mohli narazit na katolíky. Všichni v úžasu sesedali z koní, poklekli před monstrancí, přidali se ke zbožnému zpěvu a Holešov ušetřili. Jakmile se o celé záležitosti dozvěděl jeden z předáků moravských protestantských stavů Václav Bítovský z Bítova, považoval celý případ za katolické spiknutí. Vydal proto na holešovského faráře zatykač. Kněz, kterého přátelé včas varovali, se nejdříve skrýval na zámku v Tovačově a poté v lesích. Ale přesto byl díky stavovským špehům brzy zatčen. Ve dnech 13. až 16. února 1620 byl postupně třikrát vyslýchán právem útrpným a natahován na skřípec. Když se Sarkandrovým mučitelům nepodařilo dostat nic o domnělém katolickém spiknutí, přikročili 18. února k nejtěžšímu čtvrtému výslechu. Stále dokola se kněze ptali na plány katolické procišáské strany a žádali po něm, aby jim prozradil, s čím se mu při zpovědi svěřoval sesazený moravský hejtman Ladislav Popel z Lobkovic. Jan Sarkander však odmítl vyzradit zpovědní tajemství. V protokolu z výslechu jsou uvedena tato jeho slova:

„Ať už mi ve svaté zpovědi bylo či nebylo svěřeno cokoli z toho, co zůstává uzavřeno jen mezi kajčínkem a Bohem, z toho já pro vaše uši nic nevím a vědět nechci. Dokonce se ani neodvažuji si vzpomínat. Pečeť té svátosti je pro mě svatá a nezrušitelná. I kdybych se stokrát bál, že mě roztrháte na kusy, že mě zmrzačíte železem, ohněm nebo jinými prostředky mučení, jsem hotov raději to všechno vytrpět, než abych se sebemeně prohřešil proti této svátosti“.

Poté byl Jan Sarkander znovu natažen na skřípec a katovi pomocníci mu začali pálit boky smolnými pochodněmi. Když i pak odmítal promluvit, posypali ho hořícím přím předem namočeným do oleje, pryskyřice a síry. Mučení trvalo dlouhé tři hodiny a Sarkander v bolestech vykřikoval slova „Ježíš“, „Maria“ a „Anna“. Jan Sarkander zemřel na následky mučení 17. března 1620, krátce před půlnocí. Pochován byl nejdříve v kapli sv. Vavřince mariánského kostela v Předhradí. Odtud byl při příležitosti svého blahoslavení v roce 1860 přenesen do olomoucké katedrály sv. Václava. Svatořečen byl zároveň se Zdislavou z Lemberka v roce 1995 při příležitosti návštěvy papeže Jana Pavla II. v Olomouci.

Použité zdroje:

- 1) BAUER Jan. *Čeští světci a kacíři*. Brno: Nakladatelství MOBA 2006.
- 2) BUBEN Milan, KUČERA Rudolf, KUKLA Otakar. *Svatí spojují národy*. PANEVROPA PRAHA spol. s r.o. 1994

*** Marie Sendlarová

Sestra Anežka vzpomíná (1. část)

V rámci přípravy knihy o historii předklášterské farnosti jsme se Zdenkou v roce 2021 navštívili také Sr. M. Anežku Hasoňovou O. Cist., emeritní převorku konventu kláštera Porta coeli. Pokusili jsme se zachytit její vzpomínky na klášter, kam už od dětství jezdila a kde pak žila více než čtyři desetiletí až do své smrti v loňském roce. Těmito vzpomínkami, které jsou zcela mimořádným zdrojem informací především o období po zrušení kláštera komunistickým režimem v roce 1950, vás sestra Anežka bude provázet jako vypravěčka.

Když jsem začala jezdit do Porta coeli, mohlo mně být tak 12 roků. Chtěla jsem tehdy jet někde na prázdniny, ale protože jsem nebyla v pionýře, neměla jsem na žádný tábor nárok. V naší rodině nebyl vůbec nikdo, ke komu bych na prázdniny mohla jet, jenom v Porta coeli v té době byla jako řeholnice sestra Jana, rodná sestra mé maminky, za kterou jsme obvykle během léta jezdili. A tak jsem pořád po mamince chtěla, aby mne pustila na prázdniny do Porta coeli. Jednou, když jsme na začátku léta nasbíraly s maminkou borůvky a přivezly je jako obyčejně do kláštera, trvala jsem na tom, že tam zůstanu a skutečně jsem tehdy poprvé prázdniny v Porta coeli strávila. Pak jsem tam jezdila téměř na každé prázdniny a pokračovala v tom, i když jsem už byla zaměstnaná a mívala dovolenou. V té době padesátých a začátku šedesátých let jsem v klášteře poznala řadu sester, které zde žily nebo se sem vracely.

Když byl klášter v roce 1950 komunistickým režimem zrušen, mohly zde zůstat pouze sestry, které byly fyzicky zdatné. Podmínkou pro setrvání v Porta coeli, byla totiž práce v předklášterském Státním statku u býků a prasat. Ostatní sestry musely z kláštera odejít. Některé byly vyvezeny do Višňové u Moravského Krumlova a později do Plavče u Znojma, protože by na těžkou fyzickou práci nestačily, jiné se vrátily ke svým rodinám, další působily v civilních povoláních. Ze sester, které v padesátém roce StB vyvezla z Porta coeli, jsem poznala myslím asi tři, které se vždy

na nějakou dobu do kláštera vracely. Jednou z nich byla pozdější matka abatyše Cecilie, která působila jako katechetka ve Znojmě, dále paní podpřevorka Michaela a sestra Anna, které tady obšívaly kostičky v relikváriích. Ty jsou pohřbeny s dalšími sestrami v Plavči, protože až do jednasedmdesátého roku, kdy zemřela matka abatyše Josefa, se do krypty pohřbívat nesmělo. Jediná sestra, která v Porta coeli zemřela během těch dvaceti let po zrušení kláštera, byla Benedikta. Původem byla sice Němka, ale po válce z kláštera neodešla, z německých sester zůstala jako jediná, starala se o 60 včelstev a byla docela svérázná. StB ji samozřejmě chtěla vystěhovat, a to nejlépe do Německa. Poslali pro ni do kláštera místní příslušníky Bezpečnosti a Benedikta je přivítala slovy: „*A jáje, vždyť je to pan Vitula!*“ A prostě s ní nehnuli a ona tak zůstala v Porta coeli. Když zemřela, tak ji pohřbili na hřbitově a někdy v sedmdesátých letech, když už bylo po zákazu a konal se pohřeb sestry Juliány do krypty, tak tam přenesli i Benediktu.

Z ostatních sester, které tehdy byly mimo klášter, vím o sestře Kláře, která byla katechetkou v Pustiměři. Myslím, že v Tišnově prodávala v obchodě s látkami sestra Hildegard, to by si ještě někteří Tišnováci mohli pamatovat. Sestra Hildegard se později přestěhovala do jižních Čech, zemřela v Táboře, ale pohřbená je v Porta coeli. Do jižních Čech odešla po zrušení kláštera ke své rodině také sestra Hedvika, pravděpodobně je pochována v Táboře. Pak samozřejmě pozděj-

Sestra Anežka Hasoňová

Zdroj: www.portacoeli.cz

ší matka abatyše Annuntiata, která pracovala v tišnovské lékárně. Tu si určitě pamatuje spousta Tišnováků, stejně jako paní převorku Brigitu, která hospodařila na tišnovské faře. Sestra Lucie po odchodu z kláštera chodila pracovat někde do továrny a žila u své rodiny v Rozdrojovicích, sestra Uršula se přestěhovala do severních Čech, kde v některé nemocnici pracovala jako sanitářka nebo uklízečka. K bratrovi domů odešla sestra Alžběta, byla tam však jenom kratší dobu, asi pět roků, a pak se vrátila do kláštera, protože tady na státním statku změnil chov hospodářských zvířat a objevila se možnost pracovat u drůbeže, což sestra Alžběta zvládala. Do kravína původně nastoupila sestra Roberta, na tak těžkou práci ale nestačila, a tak jako hospodyně odešla k minoritům do Brna. V kanceláři na statku nechali sestry Gertrudu a Pavlu, na fortně sestru Julianu. Gertrudu později poslali odsud pryč, šla na biskupství do Brna, ale zůstala tam jenom krátkou dobu. I odtud ji komunisté vyhodili, podle StB byla nebezpečná pro komunitu sester i pro biskupství. Byla totiž velmi schopná, samostatná a inteligentní, všechno dokázala vyřídit, estébáků se vůbec nebála. Měli z ní strach, a proto ji tady nechtěli. Odešla do severních Čech, a protože jí zakázali jakékoliv duchovní působení, vyráběla bižuterii v Jablonci nebo tam někde poblíž.

*** Jan Kos

Farnost Drásov

Krátce z historie našeho kostela

Centrem drásovské farnosti je náš kostel Povýšení svatého Kříže. Je to státem chráněná kulturní památka, je jednodílnou stavbou s hranolovou věží na západní straně z poloviny 13. století. K pozdně románskému jádru bylo před polovinou 14. století přistavěno kněžiště se sakristií a současně vymalováno. Až někdy v 15. století byla přistavěna věž. V kněžišti byly v roce 1932 objeveny gotické nástěnné malby s christologickými a mariánskými náměty z druhé poloviny 14. století, restaurované v roce 1981.

Současnou podobu kostel získal po stavebních i interiérových úpravách v 1. polovině 19. století. Generální rekonstrukce kostela byla provedena

v roce 1955 a poslední oprava ukončena v roce 1983. V zařízení kostela je cenná sochařská výzdoba hlavního oltáře z konce 18. století od Ondřeje Schweigla. Volně umístěné dřevořezby sv. Václava a sv. Cyrila a Metoděje z let 1940–1941 jsou dílem Heřmana Kotrby. Zhotoveny a posvěceny byly za II. světové války v letech 1941–42.

Zvony

V roce 1512 dala ulít abatyše Kunhuta zvonařským mistrem Jarošem zvon se jménem Povýšení sv. Kříže, ten je ve zvonici kostela zavěšen dodnes. Zvon má největší průměr 960 mm a podle akustického rozboru z roku 1948 patří k nejkvalitnějším dílům své doby i současnosti. Je naladěný v tónu bl. Vedle zvonu Povýšení

svatého Kříže je menší zvon Svatý Cyril a Metoděj a potom ještě malý zvon „umíráček“, který nese jméno Neposkvrněné Srdce Panny Marie.

Ze života naší farnosti

Od roku 2010 spravuje naši farnost otec P. ICLic. Pavel Kopecký, který je farářem v blízkém Čebíně a excurrando administrátorem ve farnosti Drásov.

A čím farnost žije? V době covidové, kdy byly kostely zavřené, si lidé více uvědomovali, jak moc nám všem chybí mše svatá a růženec, který u nás otec Pavel Kopecký zavedl před každou mší svatou stejně jako se oživila tradice prvních pátků a prvních sobot v měsíci a Mariánská úcta. Farnost koná tradičně v září pěší pouť na Vranov, dvakrát ročně pořádáme farní den, kde se sejdou nejen aktivní věřící, ale i ostatní lidé z vesnice. Jako by postupem času mizela hranice mezi námi, kdo pravidelně navštěvujeme bohoslužby, a lidmi „nevěřícími“. Velký podíl na tomto má naše paní starostka, která ač nepraktikující, trvale všemožně podporuje všechno, co farnost koná. Tak jsme s podporou městyse Drásov dokázali v roce 2022 uskutečnit rekonstrukci střechy kostela. Celou tuto, zdálo by se, akci nad naše síly, jsme svěřili Panně Marii. Otec Pavel se při každé mši svaté modlil spolu s námi za zdar celé akce. A Matka Boží se oslavila.

A pak musím zmínit náš pěvecký sbor při kostele Povýšení svatého Kříže. Kdysi se mě někdo zeptal, jak dlouho náš sbor existuje a já jsem mu odpověděla: „Odkakživa“. Zpívala moje babička, narozená v roce 1898 a její sestra a další jejich vrstevnice, které jako dítě ještě pamatuji na kůru a potom další generace a další. Náš sbor je takový poklad naší farnosti, sdružuje lidi věřící a nevěřící, prostě všechny ty, kdo rádi zpívají. Otevírá lidem cestu ke svátostnému Pánu. Na začátku každé zkoušky se společně modlíme. Zpíváme téměř celoročně s výjimkou letních prázdnin. Pokud se slaví něco v obci, rádi zazpíváme i na veřejnosti pro všechny občany Drásova. A jak nás lidé znají, stalo se, že škola před Vánocemi poprosi-

Interiér kostela

Foto: Alena Lavičková

la, aby se děti směly podívat na varhany. Přišlo postupně celkem sedm tříd prvního stupně a nakonec i školkáčci si přišli prohlédnout varhany i pohyblivý betlém, který je také chloubou naší farnosti. Vyřezal jej v roce 1935 tehdy již osmdesátiletý brněnský řezbář pan Alois Vajer.

Právě letos, kdy otec biskup Pavel Konzbul vybízí k pastoračním aktivitám ve farnostech, snad Pán sám režíruje tuto neplánovaná setkání. Mnohé děti dosud nikdy v kostele nebyly, paní učitelky také vyjadřovaly údiv nad naším kostelíčkem, o kterém při nedávné rekonstrukci páni památkáři řekli, že je to „skvost“.

A tak vás, kdo tento příspěvek čtete, srdečně zvu k nám do Drásova. Na mši svatou anebo jen prohlídnout si náš kostel. A vás, kdo rádi zpíváte, chci pozvat do našeho sboru.

*** Alena Lavičková, varhanice

Nový kostel

Foto: Alena Lavičková

Ekumenická bohoslužba

Ve středu 10.1. v 18:00 proběhla v kostele sv. Václava ekumenická bohoslužba.

Tato bohoslužba je součástí Týdne modliteb za jednotu křesťanů, který se koná každý rok v polovině ledna. Texty k ekumenické bohoslužbě pro rok 2024 připravil ekumenický tým z Burkiny Faso, který sezvala místní skupina komunity Chemin Neuf. Povoláním Chemin Neuf je ekumena, mottem hnutí je „Aby všichni byli jedno“ (Jan 17, 21) a hnutí máme zastoupeno i v naší republice (viz [https://](https://www.chemin-neuf.cz/)

www.chemin-neuf.cz/). Burkina Faso je pak zemí v západní Africe, která v současné době zažívá vážnou bezpečnostní krizi – teroristické útoky, bezprávní a obchodování s lidmi. Tyto problémy postihují všechna náboženská společenství a církve v Burkině Faso. Přesto, nebo možná právě proto, zvolil ekumenický tým z této země jako nosné verše letošního Týdne modliteb za jednotu křesťanů evangelijní výzvu: „Miluj Hospodina, Boha svého... a svého bližního jako sám sebe“ (Lukáš 10,27), která je součástí známého příběhu o milosrdném Samařanovi (Lukáš 10,25–37). Pokud by vás zajímaly texty a materiály připravené k bohoslužbě, jsou k dispozici na webu:

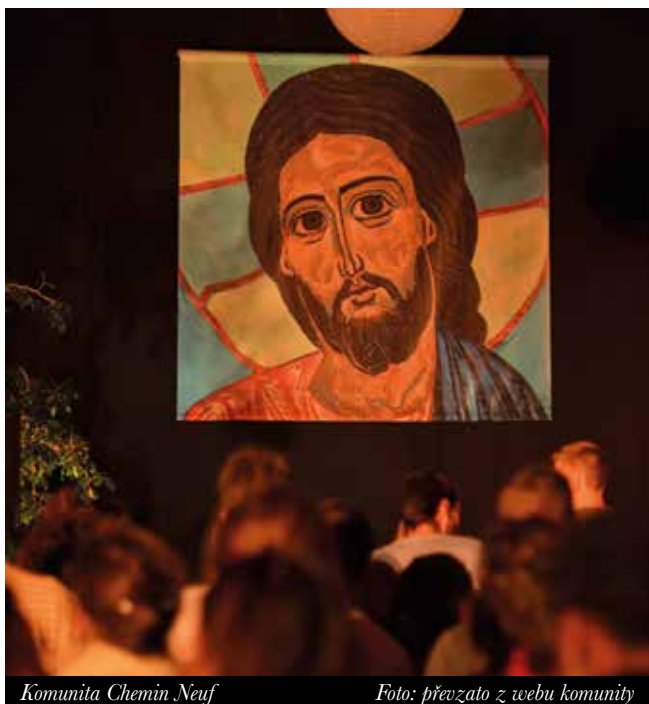
Setkání v Tišnově

Na organizaci ekumenické bohoslužby v Tišnově se společně podíleli faráři a faráčky čtyř církví, působících u nás – Katolické církve (Josef Rybecký), Církve adventistů sedmého dne (Vladimír Kaleta), Českobratrské církve evangelické (Martin Horák) a Církve československé husitské (Iveta Hušková a Petr Šandera). Kázáním posloužil Vladimír Kaleta a o hudební doprovod se postarali mládežníci pod vedením Honzy Bednáře. Součástí bohoslužby byly i liturgické klenoty jako Hymnus o lásce (1. Korintským 13) nebo Áronské požehnání (Numeri 6, 24–26). Po skončení bohoslužby následovalo pro účastníky pohoštění na faře, kde měli prostor popovídat si a seznámit se s křesťany z jiných církví.

Pokud je pro vás jednotu křesťanů také důležitým tématem a chtěli byste ji modlitebně podpořit po celý rok, můžete se například připojit k denní modlitbě za jednotu křesťanů podle komunity Chemin Neuf (viz <https://www.cheminneuf.cz/modlitba-za-jednotu>):

„Pane Ježíši, který ses modlil, abychom byli jedno, prosíme Tě za jednotu křesťanů, tak, jak Ty chceš, a skrze prostředky, které Ty chceš. At nám tvůj Duch dá prožívat utrpení z rozdělení, vidět naše hříchy a důvěřovat v naději, která je nad všechno očekávání. Amen.“

*** Radka Svobodová

Komunita Chemin Neuf

Foto: převzato z webu komunity

Chlapi na kolenou

Rozhovor s Vladimírem Tichým, organizátorem chlapských adorací v naší farnosti.

Ahoj Lad'o. Mohl bys nám říct co si můžeme představit pod aktivitou Chlapi na kolenou?

Je to setkávání mužů z farnosti v kostele na hodinovou adoraci. A po adoraci na neformální pokec na faře, s pivkem a něčím malým k snědku. Z adorace pochází tedy název Chlapi na kolenou.

Jak často se scházíte a kdy jste s tím začali?

Představa je se sejit každý třetí pátek v měsíci. Začali jsme letos v lednu a máme tedy za sebou druhé setkání (rozhovor vznikl před březnovým setkáním, pozn. red.). O letních prázdninách si dáme asi pauzu kvůli dovoleným a podobně.

Co vedlo ke vzniku těchto setkání?

Ty důvody byly dva. První přišel prakticky s válkou na Ukrajině. Žádná válka není legrace a válka za humny již vůbec ne. S válkou se utrhla nevídaná vlna vysokých cen energií, velká in-

flace s dopadem na hypotéky, kterou každý chlap, živitel rodiny, velmi pocítil v rodinném rozpočtu. Skrze finance je na nás chlapy vyvíjen obrovský tlak, pracovat více než kdy jindy a ty díry v rodinném rozpočtu zalepit. Je také důležité nepřijít o práci, jelikož firmy reagují na ekonomické dopady a začaly propouštět. Padl tedy návrh, přednést vše Bohu během adorace. Předložit celý náš život Pánu. Vše, co prožíváme. Ať už je to stres a jeho dopady na nás a na naše vztahy v rodinách, strach či problémy všeho druhu. Prosit Pána, aby nás inspiroval a učil nás své moudrosti pro správná rozhodnutí.

Druhým důvodem bylo nalezení cesty, jak dát dohromady mužskou část farnosti, za účelem se trochu více seznámit. Mužů je ve farnosti hodně. Mnozí se znají a scházejí se při různých aktivitách, ale je zde velké procento chlapů, kteří se objeví na mši svaté a po ní se přirozeně rozutečou. Osobně jsem přesvědčen, že je v naší farnosti mnoho chlapů nebo kluků,

kteří by mohli přivítat neformální pokec na faře. Víš, my muži, když jsme jenom v mužském kolektivu, dokážeme mnohem více relaxovat a navazovat kontakty.

Chlapi na kolenou tedy znamená skloubení obojího. Duchovna v kostele a fyzická na faře u piva.

Proč trvalo několik let tuto aktivitu zformulovat?

Jasná a rychlá odpověď: Duchovní lenost a falešná pokora.

Můžeš to nějak přiblížit?

Jednoduše, lenost něco začít, i když se mi myšlenky stále vracely a ponoukaly mě k realizaci. Stále odkládání a hledání výmluv. Asi jako když si dáš předsevzetí a nalezněš milion důvodů, proč nezačít anebo proč předsevzetí nedokončit.

Falešná pokora, hledající další výmluvy. Proč já, jsou zde přece mnohem povolanejší. Navíc obavy se ztrapnit a exponovat se před farností, když cele dílo může skončit fiaskem.

To celkem chápu. Zeptám se tedy, kolik se vás sešlo?

Na prvním setkání nás bylo 40, na druhém tak o osm méně.

Tak to je slušné číslo. Předpokládám, že z toho máš radost.

Lhal bych, kdybych řekl že mě to nepotěšilo, ale z úplně jiného důvodu, než by se někdo domníval. Víš, když se 40 chlapů společně modlí, je to velká síla. A hlavně, v době, ve které žijeme, to budou právě chlapi, kdo bude rozhodovat o osudech národů. Věřím a modlím se za to, abychom rozhodovali beze zbraní, avšak s Bohem a na kolenou!

Prosil jsi, aby ženy v kostele během adorace nebyly. Prozradíš nám, jak modlitba probíhá?

Není to žádné tajemství. Adorace se skládá ze tří desetiminutových tichých meditací, kterým předchází kratičký úvod. Pak závěrečné pozhánání a desátek Růžence.

Díky, Lad'o.

I Tobě, Verčo.

*** Veronika Mičulková

CHLAPI NA KOLENOU

KDO: každý chlap/kluk co si přizná, že to bez Boha nedává
(promiňte dámy, jenom pro muže!!)

KDY: každý 3. pátek v měsíci po mši svaté, 18.45 – 19.45

KDE: kostel svatého Václava v Tišnově

CHLAPI SOBĚ

Po adoraci: občerstvení na faře do 22 hod
Možnost pokecu a utužení kolektivu výborným pivem a dobrým jídlem.

2024

16.2. / 15.3. / 19.4. / 17.5. / 21.6. / 20.9. / 18.10. / 15.11. / 20.12.

Milým dětem o velikonočních svátcích

Povídání pro holčičky a chlapečky o křesťan- ských Velikonocích

Velikonoce jsou největší křesťanské svátky. Připomínáme si během nich všechny události, které Ježíš Kristus – Boží Syn prožil, než umřel na kříži. Připomínáme si i to, co následovalo potom.

Velikonocím předchází doba postní. V postní době se snažíme něco odříct, někomu pomoci nebo svoje úkoly a povinnosti plnit co nejlépe. My si velikonoční svátky budeme připomínat ve Svatém týdnu. Povíme si o Zeleném čtvrtku, Velkém pátku, Bílé sobotě a Velikonoční neděli.

Svatý týden začíná Květnou nedělí, kdy v průvodu s kočičkami (jívovými ratolestmi) slavíme, jak Ježíš na největší židovské svátky vjíždí na oslíku do Jeruzaléma. Tam tehdy bylo velké množství lidí, kteří když Ježíše viděli, měli velkou radost a oslavovali ho tím, že před něj kladli své pláště. Mávali palmovými ratolestmi a volali: „Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. Hosana na výsostech.“

Ježíš během svého života udělal mnoho dobrých skutků a zázraků. V Písmu svatém se dočteme, jak uzdravoval nemocné, křísil mrtvé, hlásal o Božím království a o lásce k Bohu a bližním. A přes to všechno dobré, co činil, měl nepřátele, kteří se ho chtěli zbavit a usilovali o jeho smrt. Ježíš dobře věděl, co jeho nepřátelé chystají, a proto se chtěl se svými učedníky před svou smrtí rozloučit.

Na Zelený čtvrtek si budeme připomínat, jak Ježíš se svými učedníky slavil poslední večeři. Při této poslední večeři Ježíš učedníkům řekl, jak moc je má rád. A po modlitbě k Otci při lámání chleba jim řekl: „Vezměte a jezte, toto je mé tělo.“ Vzal do rukou kalich a řekl: „Vezměte a pijte z něho všichni. To je kalich mé krve, která se prolévá za Vás. Čiňte to na mou památku.“ Potom odešel na

Olivovou horu do Getsemanské zahrady, aby se modlil. Věděl, jak moc bude trpět a při modlitbě se dokonce krvavě potil. Nad ránem přišel Jidáš s vojáky a polibkem Ježíše zradil. Vojáci Ježíše svázali a odvedli k soudu.

Na Velký pátek si připomínáme, jak Ježíše soudili. Vyslýchali ho velekněží a Pilát, který byl místodržitelem římského císaře. A byli zde také židé, kteří křičeli: „Ukřižuj ho, ukřižuj ho!“ Velekněží a židé chtěli, aby byl Ježíš odsouzen a obvinili ho, že se rouhá Bohu. Pilát nakonec přistoupil na přání velekněží a židů a Ježíše nechal zbičovat. Vojáci se Ježíši posmívali a nasadili mu na hlavu trnovou korunu. Dali mu na ramena těžký kříž. Musel jej nést až na horu Golgotu, kde byl ukřižován. Cestou s křížem několikrát upadl, protože byl slabý a vyčerpaný. Na cestě potkává Šimona z Cyrény, který mu pomáhá chvíli nést kříž. Veronika podala Ježíši roušku na utření tváře. Nejbolestivější bylo ale setkání s maminkou Marií. Na konci cesty Ježíše ukřižovali. Ó, jak smutné pro všechny Ježíšovy přátele. Jeho utrpení na kříži bylo velice bolestivé. Na kříži

Hrob je prázdný
převzato z www.deti.vira.cz, kresba: Alžběta Křečič

však Ježíš odpustil zločinci trpícímu vedle něho, který litoval svých hříchů a prosil, ať na něj myslí, až bude v nebi. Na kříži se také Ježíš modlil za ty, kdo ho ukřižovali: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“ Učedníku Janovi, který s ním zůstal až do konce, řekl, aby se postaral o jeho maminku Marii. Když Ježíš umřel, roztrhla se chrámová opona od vrchu až dolů. Byla to ta chrámová opona, která oddělovala při modlitbě kněze od ostatních židů. Při Ježíšově smrti dokonce pukaly i skály. Tehdy si všichni uvědomili, že Ježíš byl Boží Syn. Přátelé mrtvého Ježíše sňali z kříže a dali do hrobu ve skále a vchod uzavřeli těžkým kamenem. Bílá sobota je dnem velkého smutku, ticha a rozjímání. Vzpomínáme na Ježíše ležícího v hrobě.

A přichází Velikonoční neděle, den velké radosti. Brzy rána k hrobu přicházejí ženy. Chtěly vonnými mastmi pomazat Ježíšovo tělo. Ale velice se ulekly, když našly hrob prázdný. Viděly také anděla, který jim říká: „Nebojte se. Vím, že hledáte ukřižovaného Ježíše. Ale není tady. Vstal z mrtvých.“ Ježíš je vítěz nad smrtí. Jaká obrovská radost pro všechny jeho přátele, blízké i pro nás. „Ježíš žije! Vstal z mrtvých! Sláva! Aleluja!“ Radujeme se i my všichni, do kostela se vrací hudba a zvony vyzvánějí.

Zmrtvýchvstalý Ježíš se potom ukázal svým učedníkům, jedl s nimi a rozmlouval. Říkal jim, ať jdou do světa a získávají další lidi za učedníky a křtí je. Slíbil jim seslání Ducha svatého. A taky jim řekl, že bude stále s nimi, i když ho nebudou vidět. Na zemi ještě zůstal čtyřicet dní než odešel do nebe k Otci. Po seslání Ducha svatého se učedníci už neskrývají za zavřenými dveřmi, ale neohroženě jdou do světa hlásat radostnou zvěst o Ježíši. Tehdy se z učedníků stávají apoštolové. A co slíbil Ježíš apoštolům, říká také i nám všem. A sice, že s námi bude až do konce světa. Díky Ježíši, že jsi se za nás obětoval a získal nám věčný život.

Velikonoční svátky se blíží, tak Vám, děti, i Vaším rodičům a všem blízkým přeji požehnané velikonoční svátky a Boží ochranu a pokoj.

*** Helena Valoušková

Ples mládeže a Zlatý ples VKH

Dne 26. 1. jsme se v počtu asi dvaceti mladých z Tišnova a Malhostovic vypravili na **Ples mládeže** organizovaný DCM, který se konal v Sále Milo-

srdných bratří v Brně. Letošní téma se neslo v duchu 70. a 80. let. Nechyběla tombola, milá obsluha u baru složená z dobrovolníků, taneční vystoupení, ba ani půlnoční překvapení.

Ve čtvrtek 8. 2. proběhl další ples, **Zlatý ples VKH (Vysokoškol-**

ského katolického hnutí). Uskutečnil se v KC Semilasso v Brně. Z Tišnova jeli jen jednotlivci, známých z jiných akcí ale bylo povícero. Oba protančené večery stály za to a těšíme se na další plesovou sezónu.

*** Aneta Straková

Zdobení vánočního stromečku pro zvířátka

Na sklonku adventu naše mládež opět uspořádala akci pro děti zvanou „Zdobení vánočního stromečku pro zvířátka“. V sobotu před Štědrým dnem jsme se po obědě sešli u kostela, abychom s farní drobotinou vyrazili na procházku.

Naším cílem byl krmelec uprostřed lesa na Klucanině. Děti s sebou nesly mrkvičku, jablíčka a další věci, které by mohla divoká zvířátka v zimním období ocenit.

Do posledních dní, které této události předcházely, jsme trnuli u předpovědi počasí a přemýšleli o náhradním programu, protože za deště a promáčené země by nebylo vhodné

vodit děti do lesa. K našemu milému překvapení však srážky byly sněhové, a tak si omladina mohla vychutnávat správné zimní radovánky. Koulovaná doprovázela celou cestu a ustala, jen když kluci objevili, že mohou setřásat sníh z větví stromů na ty, jež pod nimi procházejí. Přestávku jsme využili k vyhlášení soutěže o nejlepšího sněhuláka a děti při tvorbě

Foto: Filip Straka

popustily uzdu své fantazie. Jiní se zase rozhodli vytvořit největší sněhovou kouli na světě. K úplnosti idyl ladovské zimy nám chyběly snad jenom sánky.

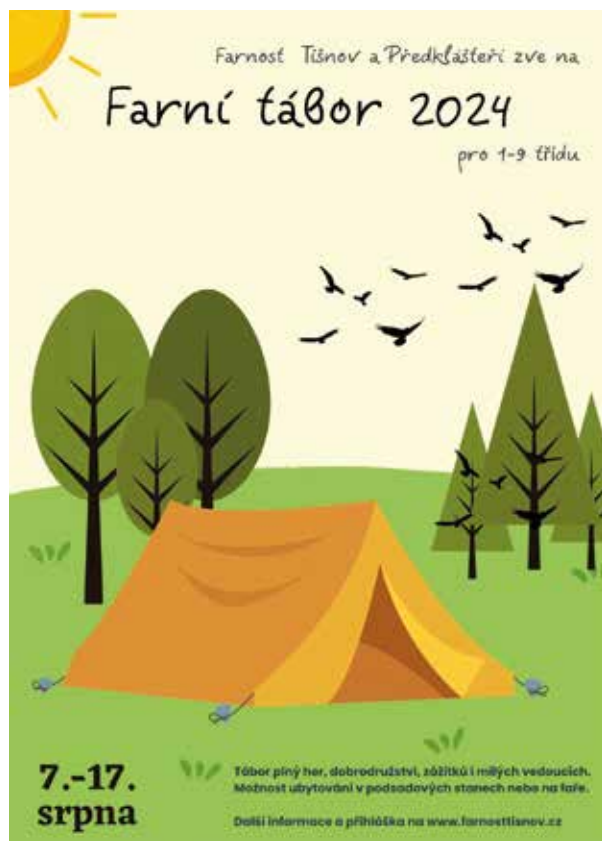
Vrátili jsme se zmáčení, ale na faře pro nás bylo připravené zázemí. Po teplém čaji a svačině jsme se dívali, jak tráví Vánoce Mr. Bean a před příchodem rodičů jsme stihli ještě hru na elektrický proud. Her vevnitř bylo v plánu více, ale s tím sněhem to nějak rychle uteklo.

Věříme, že rodiče dobře využili odpoledne bez svých ratolestí pro přípravu té pravé vánoční atmosféry, kterou děti po návratu domů zažily v plné kráse.

*** Jan Uryč

Přehled akcí

- **Velikonoce na Mamre** 28. – 31. 3. (14+), Osová Bítýška
- **Víkendovka pro děti** 19. – 21. 4. (1. – 9. třída), přihlašování na stránkách naší farnosti
- **Studentský Velehrad** 9. – 12. 5. je celostátní setkání vysokoškoláků, které se koná každé dva roky na známém poutním místě, Velehradě. Pro více než pět set účastníků je připraven bohatý program plný přednášek, workshopů, modliteb a koncertů. Akci organizuje tým studentů i pracujících pod záštitou Vysokoškolského katolického hnutí ČR.
- **FULL OF LIFE** 18. 5., Řečkovice. Křesťanský open air festival, program pro děti, mládež i dospělé
- **Katolická charismatická konference** 10. – 14. 7., pro dospělé a děti, Brno
- **JUMP ML** 28. – 3. 8. (15 – 18 let), křesťanský duchovně-formační tábor pro mladé lidi. Probíhá v areálu karmelitánského kláštera v Kostelním Vydří
- **JUMP XL** 5. – 11. 8. (19 – 25 let), viz JUMP ML.
- **Farní tábor** 7. – 17. 8. (1. – 9. třída), přihlašování na stránkách naší farnosti

Cesta světla | Zpravodaj farnosti Tišnov a Předklášteří

- **Redakce:** Veronika Mičulková, P. Josef Rybecký, Marie Sendlerová, Aneta Straková, Radka Svobodová, Aneta Klicnarová, Josef Lavička • **Korektura:** Josef Lavička, Pavlína Lázníčková • **Kontakt:** b.vitam@post.cz
- **Grafická úprava a sazba:** Adam Blažke, Anna Fof • **Tisk:** Tiskárna AMG s.r.o.
- **Určeno výhradně pro vnitřní potřebu farnosti • Neprodejně.**

